

Edita:
Fundació
Catalunya Cristiana
C/. València, 244.
08007 Barcelona
Tels. 215 27 39
215 27 84

Any X N.º 517

Setmana del 20 al 26
d'agost del 1989

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

Preu: 100 Ptes.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

"Déu dorm en el si de
les pedres, respira al
si de les plantes,
somia amb els
animals i es desperta
en la humanitat."

Proverbi comanx

AFINANT

Persona - I

JOAN E. JARQUE
i JUTGLAR

Potser no hi ha res més evident per a cada u que el fet de ser **persona**. Jo sóc jo i ningú més és, ni pot ser jo, per molt units que visquem, per molt que em conegui i m'estimi. El meu jo, molt més que la meva carta d'identitat és **personal i intransferible**. La saviesa popular ha encunyat una frase que expressa amb força i claredat aquest caràcter inalienable del jo: "posa't en el meu lloc!", diu el poble. Hi ha un lloc en el més pregon del meu ésser on jo estic sol, on només hi ha "lloc per a un", pel meu jo. Tant pel bé com pel mal, pel goig o pel dolor.

Tot amb tot, és d'aquesta radical soledat del jo que neix i hi radica allò que posseeixo de més preuat: poder "dialogar" amb un altre que, només si també és un jo, m'hi podré adreçar com a un tu. Sols a un Déu "personal", com jo, li podré dir "tu ets el meu Déu".

SUMARI

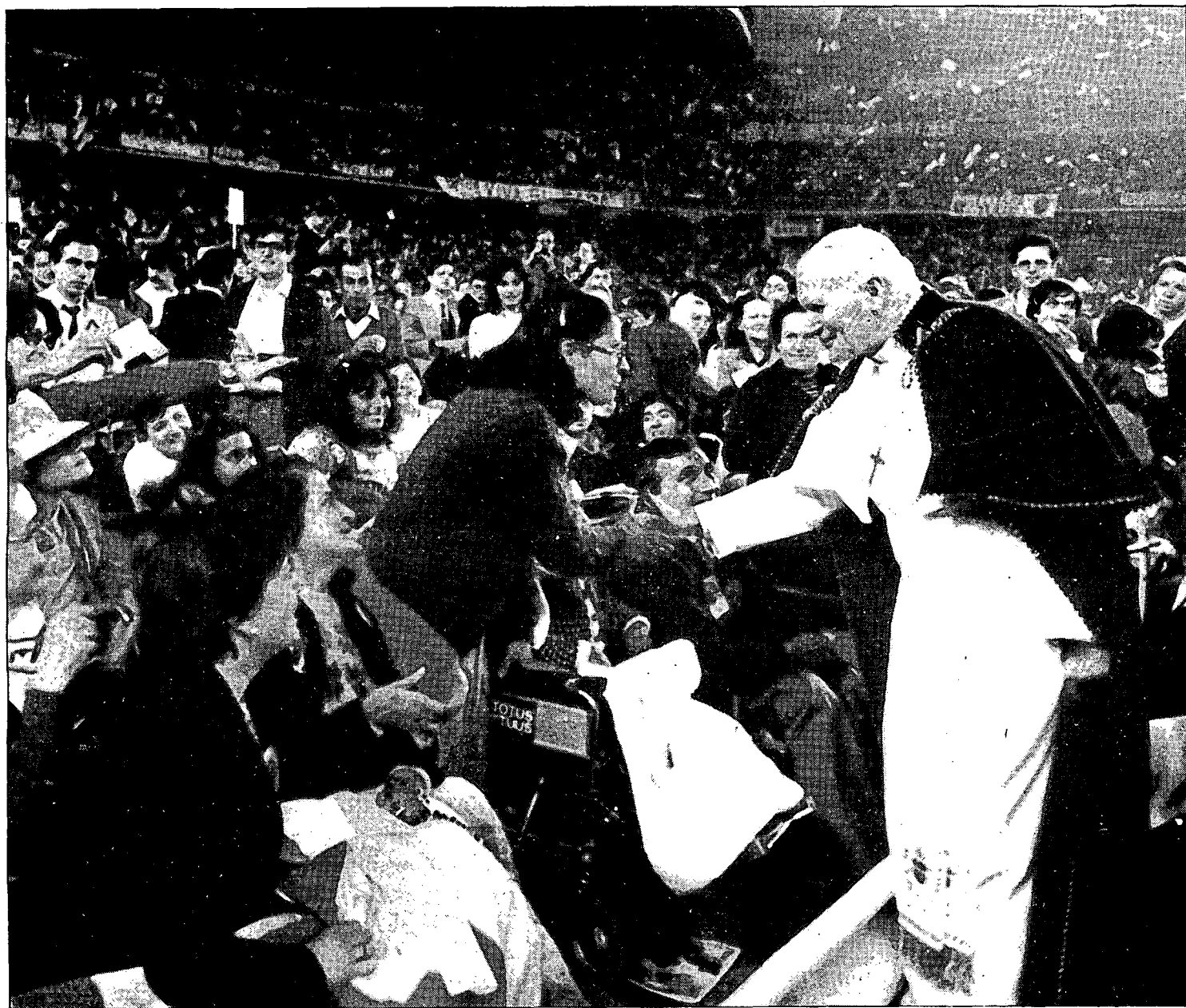
NÚRIA ORIOL

"L'Església té el repte de traduir l'experiència de la fe al mitjà audio-visual"

Pàgs. 12/13

Amb motiu de la celebració de la Jornada Mundial de la Joventut

El Papa, amb joves de tot el món, a Santiago

Mons. Buxarrais en una carta oberta, adverteix els joves dels riscos inherents en les lloances continuades que se'ls adrecen des de segons quins cercles

Amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut, que tindrà lloc a Santiago de Compostella aquest cap de setmana, el papa Joan Pau II protagonitzarà una tro-

bada amb joves procedents d'arreu del món per passar revista al paper que la joventut ha de jugar tant en l'Església com en una societat en la qual, als dos-cents

anys de la Revolució Francesa, segueix en molts indrets sense fer honor als grans principis d'igualtat, fraternitat i llibertat que tenen el seu lloc en els Evangelis dos mil anys abans.

Sense la joventut no hi ha futur possible, s'ha dit moltes vegades. Per això, és tan fàcil fer-la objecte tant de l'adulació com del dirigisme.

És aquest aspecte, entre molts d'altres, el que posa en relleu monsenyor Buxarrais en una breu carta dirigida als joves amb motiu d'aquesta trobada fraternal de Santiago que pel seu interès reproduïm en la seva totalitat.

(Vegeu a la pàgina 11, la carta del bisbe de Màlaga, monsenyor Ramon Buxarrais)

ACTIVITATS DE "L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA"

I DEMÀ A JERUSALEM...

Pelegrinatge a Terra Santa

Del 13 al 22 d'octubre

Presidida i dirigida pel Pare Sebastià Bartina, professor de Sagrada Escripura a la Facultat de Teologia de Barcelona.

10 DIES VISITANT: JUDEA, Jerusalem, Betlem, Jericó, Ein-Karem etc.

GALILEA, Natzalet, llac de Tiberíades, Cafarnaüm, Mont Carmel, etc.

Aquests i altres llocs Sants ens faran reviure el Nou Testament.

PREUS MOLT ASSEQUIBLES

Tots els que heu demanat informació d'aquest pelegrinatge a Terra Santa, ni que estigui tancat el despatx de l'Associació d'Amics de CATALUNYA CRISTIANA, podeu enviar la inscripció per correu. Se us atendrà i se us inscriurà per rigorós ordre de recepció de la inscripció. Us esperem. Perdoneu les molèsties!

ESTIMEU-VOS ELS UNS ALS ALTRES

"Déu és Amor."

Mur de les lamentacions

GC-8

PRÒXIM PELEGRINATGE

SENEGAL: circuit cultural-religiós, visitant les missions. Del 27 de novembre al 12 de desembre.

Demaneu informació - Oberta la inscripció

NOVETAT

A tots els pelegrins que heu anat al Sinaí i a Terra Santa, us recomanem i us oferim el llibre de Mn. Eduard Vivas i Llorens: **"DEL SINAÍ A JERUSALEM"**

Preu especial pels pelegrins de CATALUNYA CRISTIANA. Informeu-vos.

"L'ASSOCIACIÓ D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA" CONTRIBUEIX ECONÒMICAMENT QUE CADA SETMANA SURTI AL CARRER "CATALUNYA CRISTIANA"

PER A INFORMACIÓ:
Plaça Urquinaona, 11 - 3^a A
08010 BARCELONA - Telf.: 301 37 18

**FES-TE AMIC...
T'esperem!**

COM FER-SE AMIC DE

**Catalunya
Cristiana?**

**L'INFORMAREM AL
TELÈFON 301 37 18**

EDITORIAL

Hi ha remor de joventut a l'Església... Ja fa dies que a Assís i a Lourdes i, encara, a més santuaris del nostre occident, se senten veus de nois i de noies que pregunten i canten més que mai. Veus alemanyes i poloneses, franceses, neerlandeses... De mica en mica han anat convergint i engruixint-se amb noves colles fins a enfilar el vell "camí dels estels". Ara avancen cap a Sant Jaume de Compostel·la, en una ruta de fe que encapçala aquest gran pelegrí que és Joan Pau II, el Wojtyla dels camins marians de Polònia, el Papa romeu, avui, de tots els camins de la terra.

Tots som convidats a fer-la en esperit, aquesta ruta dels joves. En primer lloc, amb la comprensió o, per dir-ho amb una paraula més substancial i més nostra, amb la comunió. Sempre dol que alguns catòlics es mostrin displicents i superficials respecte d'iniciatives espirituals que els semblen llunyanes. Però quan la displicència toca el Papa actual, dol doblement, perquè, a més d'afectar la comunió, comporta un error d'apreciació gravíssim...

El pelegrinatge de Santiago —com els anteriors de Roma i de Buenos Aires— representa la gosadia de Joan Pau II a trencar els muntatges amb què la cultura avui dominant pretén de tapar-nos l'horitzó de la transcendència.

Santiago: Remor de joventut a l'Església

Som com sota una gran "carpa" que empetiteix l'abast de la nostra mirada: prohibeix cercar raons més enllà o més amunt. Els més tolerants o educats esmenten, alguna vegada, com una singularitat, els creients... I nosaltres mateixos hem estat poc o molt colonitzats per aquesta cultura immanentista: no rarament, en ocasió d'una mort, substituïm el simple testimoni de la resurrecció, com a realitat, per un discret "i, a més, els creients pensen que..."

Joan Pau II no és així. Sap que sota la "carpa" no és possible de ser feliç i convida els joves a esquinçar-la. La pregària, el sentit cristià de la vida, l'existència assumida com a do de Déu, que d'ell rep la seva dinàmica més fonda, i no entesa com a invent nostre que podem manipular capriciosament...: aquests són els grans esvorancs en la ficció irreligiosa, que permeten que entri en la nostra vida una nova llum.

Molts joves connecten amb aquesta veu nova, que el papa Joan Pau, com vol l'Evangeli, proclama des dels terrats del món... amb aquesta llum, que ell posa al capdamunt del candeler. Molts joves pregunten i es comprometen, avui, amb el Papa que predica pregària i compromís com a dimensions "indestruïbles" de la fe. Perquè a l'altra punta del mapa espiritual d'avui, la rèplica a la "carpa" és la religió sense compromís, o perversament compromesa, de les sectes, que fan estrall...

Peregrinar amb els joves i amb el Papa és adonar-se, per damunt de petiteses, de tot això que és en joc.

Hi ha remor de joventut a l'Església... Potenciem-la!

No sé si vostès s'hi hauran fixat, però és realment curiós —i trist— el que està passant a la nostra societat al voltant de la vida humana. Segons com —des del punt de vista del gaudi individual i hedonista—, el "dret a la vida" és considerat com una afirmació cent per cent "progressista". Segons com, aquest mateix dret —des del punt de vista del respecte a l'innocent engendrat i no nat— és jutjat com una afirmació completament retrògrada. Es defensa el dret a viure i el dret al suïcidi; sovint, els mateixos que condemnen els genocidis defensen l'esterilització massiva; i els qui consideren normal la manipulació del propi cos per evitar "la vida no volguda" justifiquen la mateixa manipulació —encara que sigui en perjudici de "vides viables"— per tal de tenir un "fill volgut", la possessió del qual fàcilment és considerada com un "dret" dels pares. La mateixa societat que jurídicament condemna l'assassinat, el promou culturalment a través dels mitjans de comunicació social, i amb massa freqüència les mateixes autoritats que sostenen la policia i els tribunals de justícia defensen i promouen la llibertat de no tenir cap ètica. Sembla com si la llibertat, deslliurada de tota norma transcendente i abocada a la "plenitud del pluralisme absolut", necessités tant el "dret a la vida" com el "dret d'atemptar contra ella".

PAU LÓPEZ CASTELLOTE

Aquesta mena de bogeria absurda no solament es fa notar respecte a la vida en general, sinó també respecte a la vida en les seves successives edats. Per una banda, és malauradament freqüent considerar un fill com una desgràcia —treu llibertat als pares, dona feina, t'impone preocupacions...—, i per altra banda, quan se'n decideix tenir un, hom l'idolatra fàcilment com un deute que arriba a fer dels pares uns esclaus seus. I la societat de consum fa el seu agost en ambdós casos, ja sigui proporcionant els mitjans per assegurar l'esterilitat, ja sigui oferint tota mena d'ofrenes —joguines, vestits, diversions...— per al "déu de la casa". La infantesa —com tota la vida humana— és en aquests moments objecte dels

abusos més contraposats: des de l'eliminació a la divinització, passant pels mals tractes i per les aviadures més antinaturals.

Si ens fixem en l'adolescència i en la joventut, la contradicció no és menys marcada. Potser mai no s'havia adulat tant i a tot arreu la joventut: i potser tampoc mai no havia estat tan menystinguda. Allò de "qué grande es ser joven" ens ho creiem hipòcritament per escurar totes les seves possibilitats econòmiques, sexuals, polítiques... —només cal donar una ullada a la nostra societat de consum, amb les seves revistes, les seves motos, les seves "marques" de roba...—. Però la nostra societat és profundíssimament maltusiana. Per això, enmig de tantes facilitats, no facilita l'accés

dels joves a la responsabilitat de guanyar-se la vida, bàsica en tot creixement personal. I així, un tant per cent de joves que malauradament s'arriba a fer notar socialment a còpia de no poder treballar, s'acostuma a viure sense fer-ho, amb les conseqüències pèssimes que això té en tota vida humana.

Malgrat el descuit en què la societat actual té la joventut i l'adolescència, ens són presentades contínuament com a model per a la "maduresa". La màquina social ens fa mirar contínuament la joventut com a aspiració de tothom en tant que "edat de la vida" en la qual tot és possibilitat, encara res no és compromís ni lligam. Com si la joventut fos bellesa, temps, sexe, triomf, llibertat... sense cap lí-

mit. Com si la joventut pogués aspirar a tot sense cap obstacle.

I aleshores, fer-se passar per jove, actuar com un jove, sentir-se jove "d'aquesta manera" és, per a molta gent que ja no és jove, el seu ideal de vida.

Mentrestant, quants joves, seguint aquest camí, es perden davant la indiferència dels adults que els "adoren" sense estimar-los!

La vida adulta! Quina imatge ens en dona la nostra societat! Anul·lada la concepció mateixa de qualsevol compromís definitiu, "ser adult" ve a ser l'equivalent de "estar situat" en una mena de "Dallas" universal, on res no és veritat fora de l'egoisme més refinat. La fidelitat hi sobra, la bona fe hi sobra, la generositat hi sobra... Però tots necessitem emmirallar-nos-hi, si més no per "passar l'estona". Després ens adonem que, aquesta "maduresa" que ens ofereix la petita pantalla, la podem veure al nostre voltant, a casa d'un veí, a l'ambient d'un amic del nostre fill, potser en algun familiar proper, en algun alt càrrec de l'Administració, en alguna gran fortuna...

I arribem a la tercera edat. Aquí sembla que, altre cop, la nostra

(Passa a la pàgina següent)

RESPIR

UN DRET ESTRANY

Sé d'un home que no tolera que el compadeixin de les xacres que té o que ja se li insinuen. No em cal advertir que aquest home comença de ser gran; i ja se sap que, a partir d'un certa edat, les xacres fan acte de presència obligada. Jo no sé si s'ho creu ben bé, però ell insisteix que, quan té algun mal, està exercint un dret. Li he sentit dir més d'un cop: "A la meua edat, hom té dret a tenir-ho tot!". Torno a dir que no sé si s'ho creu. M'afiguro que diu això per exorcitzar les compassions que li vénen de fora i les recances que se sent néixer a dintre. Llevades compassions i recances, el sofriment és un dret, a l'exercici del qual no costa tant com sembla d'acostumar-se. L'home que jo sé, ja comença de ser gran, però estic ben segur que no faria cap mal als joves d'entrenar-se a prendre's els sofriments amb humor!

MIQUEL ESTRADÉ

Catalunya Cristiana

EL SETMANARI DE MÉS
DIFUSIÓ DE CATALUNYA

MEMBRE DE LA UCIP

Director: Redacció, administració, publicitat i fotocomposició: Edifici de la Parròquia de la M. de D. dels Àngels C/ València, 244, 2on. Tels.: 215 / 27 39 - 27 84 FAX: 215 28 05 08007 Barcelona

Sots-directors: Francesc Malgosa i Riera Joan Carrera i Planas

Editor: Fundació Catalunya Cristiana

Gerent: Jaume Roigé i Torrentgené

Disseny: Josep Samper i Alejo

Impressor: Publiograf, S.A.L. Pte. Valeri Serra, 30 Tels.: 254 / 16 30 - 17 77 Barcelona D.L. B.14.367/79

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 4.800 Ptes.

Europa: 8.700 Ptes. Amèrica: 10.650 Ptes. Àsia, Àfrica: 11.400 Ptes. Filipines: 11.400 Ptes. Àsia (més oriental): 14.200 Ptes.

La força del Papa

Reproduï l'article que el conegut columnista de "La Vanguardia", Jaime Arias, va publicar el propassat dia 9 d'agost. Tot plegat denota una tendència prou significativa als mitjans de comunicació a tractar d'una manera més objectiva el tema religiós.

JAIME ARIAS

Sorprèn que l'interessant documental de la BBC, en tres episodis, sobre la vida i figura de Joan Pau II, hagi estat programat per TV2 a una hora molt tardana de la nit. A vigílies del nou viatge papal, de pelegrí a Santiago de Compostel·la, podria atribuir-se aquesta relegació a un esnobisme antireligiós, passat de moda en altres latituds.

A més del poder espiritual que representa, el Papa Wojtyla és un dels personatges clau d'aquesta hora del món. Al marge del seu activisme mundialista, ningú no simbolitza millor la voluntat de retrobament de les dues Europes, per damunt de consideracions d'ordre econòmic o estratègic. Encara és aviat per calibrar, en tota la seva dimensió, la importància històrica que tingué en el seu mo-

ment l'elecció d'un pontífex eslav i la influència que l'actual cap de l'Església catòlica haurà exercit en l'evolució dels esdeveniments i de les relacions entre Est i Oest.

Andreotti, cap del Govern italià, per sisena vegada, co-neixedor profund del Vaticà, en el seu llibre més recent "La URSS vista da vicino", al qual seguirà immediatament un altre llibre sobre els Estats Units, dedica l'últim capítol a la idea d'"un retorn a Déu" en els països euro-orientals. L'epíleg l'ocupa la reproducció d'uns fragments del "Retrat de Joan Pau II", escrit per l'especialista de l'Agència Tass en afers vaticans, Anatoli Krasikov. El document revela els ressons despertats per la personalitat del papa polonès entre els soviètics. Especialment al Kremlin, en un moment en què el seu màxim dirigent sent la necessitat apremiant de poder comptar amb el suport de les diverses confessions a les seves reformes.

És un signe més del ressorgiment espiritual que s'observa en la societat civil russa, a la qual no és aliena l'acció d'intel·lectuals en la línia de Solzenitsin. Françoise Thom afirma que la influència de l'autor de "L'arxipèlag Gulag" és cada dia més creixent. "Quan esclati la bomba Solzenitsin en el fràgil panorama literari actual —diu l'esmentada soviètològa a "Le moment Gorbatxev"—, no restarà gran cosa del decorat erigit laboriosament pels artesans de la "glasnost".

Gorbatxev va prendre's molt seriosament aquest as-

pecte de la qüestió i percep la força dels missatges papals. Cridà l'atenció de l'enviat de la Tass el contingut de l'encíclica "Solicitudo rei socialis", en posar l'accent en la "necessària solidaritat que concretitzi la interdependència entre països europeus". Gorbatxev sembla que ha comprès que, si no hi ha fronteres per a les ideologies, n'existeixen encara menys pel poder espiritual. Ell ja n'ha tret algun partit. En primer lloc a Polònia, on els bons oficis del cardenal Glemp han estat inestimables per suavitzar la confrontació entre els homes forts, aliats de Moscou, i els sindicalistes de Walesa. L'exemple s'estén i ara toca el torn als pobles bàltics, les minories dels quals troben un marge més ampli de comprensió.

L'any passat, recentment publicat el seu llibre "La dona de la maleta", vaig comentar la gran impressió que a Maria Antonietta Macciocchi —europeista d'esquerra— va produir-li el Papa Wojtyla, i la seva convicció de l'excelsion destí que li és reservat en la història dels nostres dies. "La unitat europea —escriu— no podrà existir, si no afegeix a la dimensió política la dimensió espiritual."

A la Macciocchi, no li varen caure els anells fent aquestes afirmacions i reconeixent la força interior irresistible que advertí en aquest personatge fora del normal. L'esnobisme antireligiós s'estavella davant d'una figura inèdita que ja pertany a la història, per damunt de qualsevol sectarisme.

ARA MATEIX

Abans, als pobles, era corrent que, a més del nom, tothom tingués un motiu. Solien ser atribuïts per famílies, i moltes vegades passaven de pares a fills. N'hi havia de benignes, de mofetes, de malèvols i àdhuc algun d'enverinat... És un costum força superat avui. Hi ha, fins i tot, qui en parla despectivament, com d'una mostra d'esperit primari i groller...

Però potser no ens escau de presumir massa ni de fer grans escarafalls del passat. Avui, si els motius han decaigut, és manté viva la pràctica del penjamet o el "sambenet", per dir-ho amb un mot castellanitzant que, tanmateix, Corominas incorpora al seu diccionari etimològic.

El penjamet va més a fons que el motiu. No s'atura en una circumstància exterior, sinó que gosa entrar en el camp de les intencions. No pretén riure's del proïsme, sinó descartar-lo, deixar-lo fora de joc.

La tècnica del penjamet és simple i fatal. Es fabrica un concepte rebutjable i se l'adorna amb tot de connotacions pejoratives. No es mira si respon a cap realitat existent. Tant se val. El que interessa és que provoqui un rebuig mecànic. Per tant, com més caricaturesc millor. Un cop fabricat el concepte i batejat amb un mot, cal fer-lo córrer, tot presentant-lo com l'enemic més perillós. Immediatament una legió de

Sobre els penjaments

CARRERA PLANAS

Després tot esdevindrà fàcil. Amb el penjamet a la mà, com un pinxo de pel·lícula de l'oest amb una pistola, et pots fer l'amo indiscutible de la plaça. Que surt un moviment fora de la teva àrea de control i tems que et vindrà a embolicar la troça? Li claves el penjamet. Que una persona s'atreveix a posar en qüestió els esquemes que consideres intocables?

timorats i acovardits —característica perfectament compatible amb la condició d'intel·lectual i de persona notable— començarà a evitar de dir o de fer tot allò que tingui alguna possibilitat de ser relacionat amb el penjamet, farà protestes de no tenir-hi res a veure i potser assenyalarà amb el dit tal o tal altre que sí que mereixen el penjamet.

Penjamet! Ja se sap que seran poc els qui s'entretindran a escatir si el penjamet està ben aplicat o no ho està: si aconsegueixes de plantar-hi, tothom farà el pas de continent al contingut i trobarà que realment l'inculpat se'l mereix.

Tot això, dit així, pot semblar que fa referència a una ment i una mà maquiavèliques que inventen i administren els penjaments. La realitat és més senzilla: hi ha uns mecanismes col·lectius que fan que múltiples maledicències i malvolences s'estructurin i actuïn com una unitat. Pecat estructural?

Abans m'havien preocupat alguns penjaments que, temps era temps, van fer força estralls: de desobedient a separatista, de revolucionari a temporalista... No cal dir d'on venien. Ara em preocupen —aquells ja estan desactivats— uns altres de més actuals: restauracionista, o involucionista, addicte a un neo-nacionalcatolicisme o a l'espiritualista, per exemple. Ja en parlarem.

¿Amor a la vida?

(Ve de la pàgina anterior)

duríssima societat de consum es torna a entendre amb la més refinada hipocresia. Canviant la decoració segons convingui, de vegades es parla dels "vellets" que toquen el nostre sentimentalisme lacrimogen; de vegades, de "les persones de la tercera edat" que, gràcies a les seves operacions amb qualsevol entitat bancària, poden viure "una altra joventut", i de vegades, també, de les misèries de certs ancians que, com a

espectacle, ens fan patir divertint-nos. Això sí: tot amb un gran respecte, una gran veneració, una gran preocupació per aquesta edat de la vida en la qual hem de veure totes les virtuts, tots els mereixements... encara que això no ens mogui a fer ni un petit pas per acompanyar-la en la seva soledat.

El que jo voldria deduir de tot això que he anat reflexionant és que les persones hem de ser conscients del valor de tota vida humana, començant per la nostra. I que, com a conseqüència, ens hem de sentir compromesos en el seu conreu. Qui no es cultiva dignament la vida serà un mal nen, un mal jove, un mal adult, un mal an-

cià. I difícilment contribuirà a dignificar la vida de ningú, sinó que més aviat produirà la seva degradació i fins i tot la seva anul·lació.

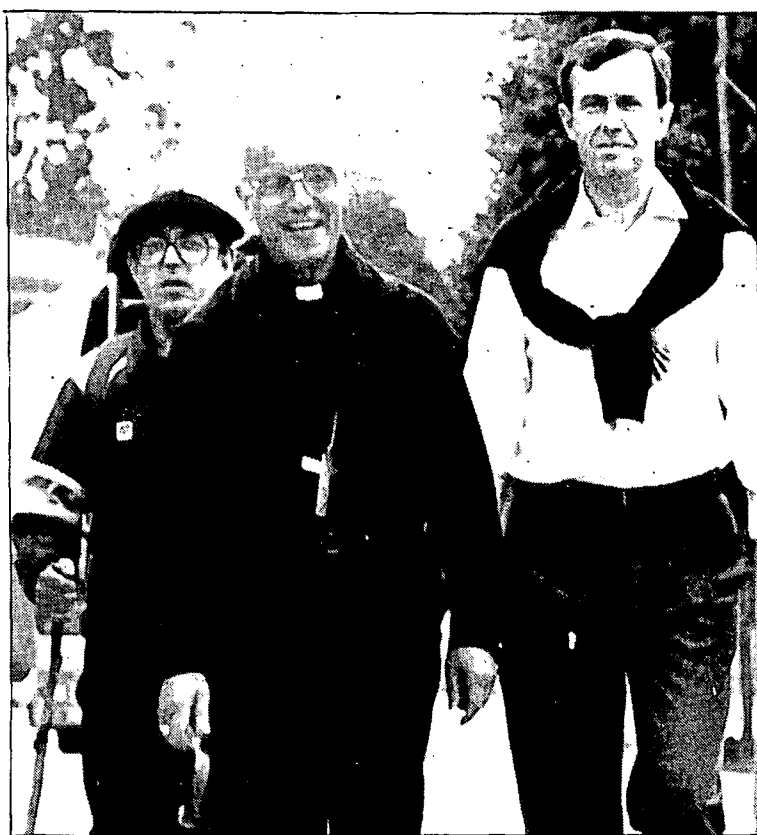
Déu ens ha creat de tal manera, que ens ha deixat a les nostres mans amb els talents que ens ha confiat. No hi ha cap època de la nostra vida que "per ella mateixa" sigui una meravella o un desastre. Totes són un tresor amagat que nosaltres hem d'anar descobrint i oferint als altres amb amor. Si ho fem, totes les edats de la vida són meravelloses. Si no ho fem, totes són una misèria. La vida humana és un gran do de Déu. Acol·lim-lo amb agraïment i amb entusiasme.

ACUDIT

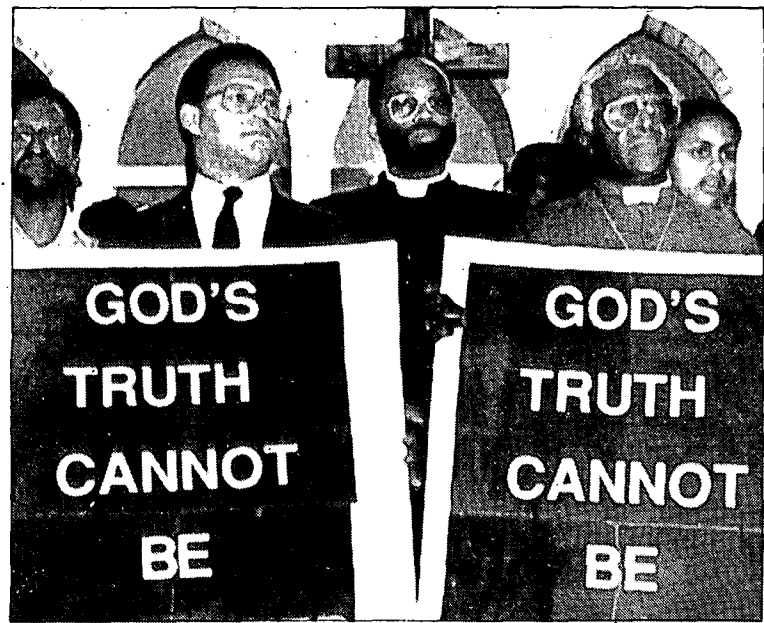

Milers de joves europeus es dirigeixen a Santiago de Compostel·la amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut. En la fotografia un grup procedent de Nantes (França).

L'arquebisbe de Madrid, monsenyor Angel Suquía, ha recorregut 200 quilòmetres del "Camí de Santiago" com un pelegrí més. En arribar a la ciutat de l'Apòstol, el cardenal Suquía va incorporar-se a les tasques del Fòrum Internacional de la Joventut que va començar el passat dia 13 d'agost.

Els líders religiosos anti-apartheid reverend Allan Boesak i l'arquebisbe Desmond Tutu, presideixen un grup de protesta en el centre de la Ciutat del Cap, amb motiu de les restriccions als llocs de culte ordenades pel govern sud-africà.

Representants del sindicat polonès Solidarnosc i diputats de l'oposició en el Parlament de Polònia, visiten el papa Joan Pau II en la seva residència estiuenca de Castel Gandolfo.

Representants dels mitjans de comunicació no gallecs, acompanyats del president en funcions de la Xunta, visiten les instal·lacions del Monte do Gozo on es desenvoluparà l'acte principal de la Jornada Mundial de la Joventut.

Prop d'un miler de Voluntaris d'Animació i Servei han arribat a Santiago per ajudar en les tasques que els siguin assignades durant la Jornada Mundial de la Joventut.

El Consell Pontifici per la Família, per mitjà del seu vice-president, monsenyor Jean-François Arrighi, ha tramès a totes les Conferències episcopals del món la "Nota sobre la regulació natural i els mètodes de diagnòstic de la fertilitat", elaborada pel Consell esmentat i destinada a la difusió més àmplia.

"Aquest Dicasteri —manifesta el seu vice-president— pretén un coneixement més gran de l'ensenyament de l'Església pel que fa a la regulació natural de la fertilitat i una apreciació més gran pels mètodes diagnòstics." Publiquem aquí, íntegre, el document.

Document elaborat pel "Consell Pontifici per la Família"

"Els mètodes de regulació natural de la fertilitat tenen base científica i no són difícils d'aprendre"

Un dels àmbits propis de l'ensenyament de l'Església és la recta ordenació de la transmissió de la vida, la regulació responsable de la qual es pot fer mitjançant el recurs a la continència periòdica segons el cicle natural de la dona. En aquest ensenyament ocupa, com és lògic, un lloc molt important la qüestió dels mètodes diagnòstics de la fertilitat, anomenats comunament mètodes de regulació natural de la fertilitat.

Els cònjuges que es troben en la situació d'haver de recórrer a la continència periòdica per tal de distanciar una concepció, cal que adquireixin la convicció que els mètodes diagnòstics de la fertilitat tenen una base científica suficient i no són difícils d'aprendre, i, a més, que la continència periòdica per causes justes —sense aquestes, feta per egoisme, no seria virtut— constitueix una forma de viure la castedat conjugal, i per això no sols és practicable sinó que reforça l'amor mutu dels cònjuges, que la contracepció, per contra, destrueix.

Això fa que els textos fonamentals dels darrers Sants Pares sobre la regulació recta i responsable de la fertilitat (cf. "Humanae vitae", 16.24; "Familiaris consortio", 31-33.35) manifestin el desig que la ciència mèdica aconsegueixi donar una base cada cop més segura als mètodes diagnòstics de la fertilitat. Així ho fan esperar els progressos aconseguits aquests darrers anys, encara que el seu coneixement no ha estat prou difós.

A fi de promoure un aprenentatge més gran i un coneixement més profund de l'ensenyament de l'Església sobre la regulació natural de la fertilitat, aquest Consell Pontifici, amb la nota present, desitja:

1. Estimular les Facultats i les Institucions d'investigació biomèdica, etc., els professors, els investigadors i els estudiants, a prosseguir l'estudi científic dels mètodes diagnòstics de la fertilitat, per tal de poder guiar les parelles en una regulació natural que respecta els valors de la sexualitat humana.

2. Recomandar als consultors dels cònjuges que adquireixin mestratge en aquells progressos de la ciència per tal de poder així aconsellar les parelles a viure oportunament la regulació natural mitjançant el recurs als mètodes diagnòstics de la fertilitat.

3. Insistir prop dels esposos cristians, preparats i amb experiència en la validesa d'aquests mètodes diagnòstics, a reflexionar sobre el bé que poden aportar a d'altres difonent-los per mitjà de la paraula i

del testimoni.

4. Invitar les organitzacions i els grups que treballen en favor de la família i de la vida que desenvolupin, en l'àmbit de la pròpia competència, una obra d'informació i educació sobre els mètodes diagnòstics de la fertilitat, i això en el context del servei als valors i els drets humans.

Així es podrà contribuir a superar l'obstacle de la manca o de les llacunes greus en la formació sobre l'ensenyament de l'Església en un camp que afecta vitalment la dignitat de la persona humana i el mateix creixement espirituals dels cònjuges.

28 de febrer de 1989

FILTRANT LA NOTÍCIA

L'integrisme fonamentalista, veritable "apartheid eclesiàstic"

FRANCESC GAMISSANS

"A totes les religions, l'integrisme fonamentalista ha creat un veritable apartheid eclesiàstic entre les diverses confessions religioses del món", va declarar —segons l'agència APIC— l'arquebisbe de Canterbury, Robert Runcie, a la catedral de York (Anglaterra) el passat juliol.

L'integrisme islàmic a l'Orient Mitjà, el cristià a Irlanda del Nord i el jueu a Israel són els que han ocupat el banc dels acusats.

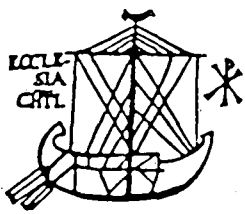
La cosa més escandalosa d'aquesta dècada dels 80 —ha afirmat el Primat de l'Església anglesa— és descobrir que pel món, a la majoria de les religions i de les cultures, hi ha individus que creuen que no poden ser tolerants i que és necessari evitar i liquidar tots aquells, la fe dels quals és considerada errònia". Segons l'Arquebisbe anglès, no es tracta només d'individus, a l'hora de practicar aquesta mena de "apartheid eclesiàstic", sinó que hi ha comunitats senceres amb con-

viccions ferotges, que es mouen fortes i actives.

Hi ha conflictes del nostre món en els quals "es veu la mà de diversos tipus d'integrisme: l'islamisme a l'Orient Mitjà, els cristians a Irlanda del Nord i l'integrisme jueu a Israel", ha revelat Robert Runcie. I acaba dient: "Quan hi ha fanatisme, es va sempre cap a la persecució, i després de la persecució ve el vessament de sang".

L'Arquebisbe de Canterbury no ha comentat l'existència de l'integrisme fonamental en una mateixa confessió religiosa. Pel que fa a l'Església catòlica contemporània, tot i que l'integrisme fanàtic no ha causat agressions físiques i vessament de sang, sí que ha estat funest per la vida de les comunitats creients i fins ha provocat el cisme, com hem pogut observar darrerament en monsenyor Marcel Lefebvre i els seus seguidors del seminari d'Ecône.

INSTITUT
DE
TEOLOGIA
DE
BARCELONA

Centre diocesà de formació cristiana obert a laics —joves, homes i dones—, religiosos i religioses, que ofereix una visió global i actualitzada de la Teologia

Curs
1989-90

- ELS ESTUDIS DUREN TRES ANYS
- LES CLASSES SÓN VESPERTINES, DE DILLUNS A DIJOUS
- ATORGA EL «DIPLOMAT EN TEOLOGIA»

Informació i preinscripció a partir del 5 de setembre

SECRETARIA

De dilluns a dijous, de 6 a 9 del vespre
Diputació, 231 (edif. Seminari) Teléf. 254 19 63
08007 Barcelona

Catalunya, present a l'encontre dels joves amb el Papa a Compostel·la (I)

Els joves es retroben amb l'Església

Mentre més de mig miler de joves esperaven l'arribada de Joan Pau II, aquí ja s'havien celebrat els actes de la Setmana Prèvia. Dimecres passat, monsenyor Lluís Martínez i Sistach, bisbe auxiliar de l'Arquebisbat de Barcelona, parlava del Camí de Crist en una catequesi feta abans del migdia. A la tarda, a l'aula magna de la Facultat de Medicina, mossèn Ramon Prat, professor de la Facultat de Teologia de Barcelona, participava en una taula rodona sobre el tema: "Jo sóc el camí". Ell ho feia particularment, amb el sots-títol: "Camins, encreuaments, fites".

L'endemà, monsenyor Ramon Torrella i Cascante, arquebisbe de Tarragona, presidí la vetlla a l'església de les mares Benedictines.

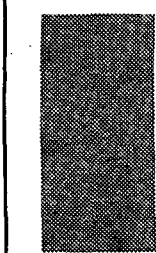
Divendres, la catequesi del matí, a l'Església de San Miguel i en català, era presidida pel cardenal-arquebisbe de Barcelona, monsenyor Narcís Jubany i Arnau. Ho feia sota el títol: "Crist és la vida". A la tarda, també hi hagué presència catalana a la taula rodona, "Jo sóc la vida". Era amb la participació de la doctora Dolors Voltas, promotora del Moviment "Pro-Vida", a Espanya i a Barcelona.

Joves catalans

Entremig, les actuacions musicals ajuden a mantenir alegres els joves. Aquí hem vist actuar Luis Alfredo, cantautor; Gen Rosso, i Montserrat Torrent, entre d'altres.

Aquesta última, coneguda organista catalana, ha dit a "Catalunya Cristiana" que "en aquest moment la joventut està potser en un canvi. És més àvida que mai de valors espirituals i de valors més sòlids. I, aleshores, em fa l'efecte que la música els dona aquesta seguretat imparabile". Montserrat Torrent oferí un concert a l'orque barroc "ante altare" de l'església de San Pelayo. "Desitjaria als joves que trobessin la brúixola que els orienti cap al camí recte en la vida, el camí esperançador, el camí de fraternitat amb tots els altres companys seus del món, i un camí de pau".

Així mateix, hem començat a copsar l'esperit amb què

SANTIAGO DE COMPOSTEL·LA (Del nostre enviat especial).— El sant pare Joan Pau II ha arribat aquest cap de setmana a Santiago de Compostel·la. Ve a Espanya per a la "Diada Mundial de la Joventut", que per tercera vegada ha convocat joves cristians de tots els països del món. Aquest esdeveniment marca l'actualitat informativa en tots els mitjans de comunicació. "Catalunya Cristiana" també és a Galícia per tal de recollir el testimoni de la presència catalana.

Aquest cap de setmana, encara arribaran més joves a Santiago.

han vingut els joves catalans a Santiago. Enric Fernández, del grup de joves de la parròquia de Sant Sever i Sant Vicenç de Paül, diu que "el Papa ens crida, i és la crida de Crist perquè el Papa és el representant de Crist". A la vegada, és una "crida feta especialment als joves". Perquè "el que aquí hi haurà —aquest cap de setmana— serà un diàleg" entre el Sant Pare i els joves. Per això, "desitjo que els joves vagin a trobar-se amb l'Església, i l'únic camí a seguir a l'Església és Crist, l'únic que és veritat i l'únic que dona vida".

En el proper número del nostre setmanari dedicarem una atenció especial a la "Diada Mundial de la Joventut" i l'encontre del sant pare Joan Pau II amb joves d'arreu del món.

JOAN D'ARQUER

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

Vols donar una llar a infants que no en tinguin?

Desitjo fer-me AMIC D'ALDEES INFANTILS SOS DE CATALUNYA

Passeig de Sant Gervasi, 24 - 08022 Barcelona - Tels. 417 75 39 - 212 09 24

1. - Amb la subscripció de:

_____ Ptes.

que farà efectives amb pagament: Trimestral ☐ Semestral ☐ Anyal ☐

2. - Apadrinant a:

Un infant amb 2.500 ptes. al mes ☐

Una casa amb 10.000 ptes. al mes ☐

Nom i dos cognoms: _____

Adreça: _____

Població: _____

Banc o Caixa d'Estalvis: _____

Agència: _____

Direcció: _____

Compte corrent o Llibreta d'Estalvis núm.: _____

Senyali amb una X els requadres que li interessin.

L'Associació d'Amics vol acabar amb l'atzucac en què es troben les obres

Tagamament 89: Un aplec que reclama la restauració del recinte

VIC.— Una vegada més ha tingut lloc el tradicional Aplec al turó de Tagamanent, amb un seguit d'actes religiosos i populars que congregaren una nombrosa assistència.

Val a dir que cada any aquest Aplec, igualment com altres actes i festes que s'hi van fent, és un toc d'atenció vers la restauració d'aquesta encimbellada església. I és que el propòsit de restaurar Tagamanent ja prou que hi és, però les realitats són que encara va per llarg. Certament que s'ha reparat la teulada i altres punts de l'edifici, però la vertadera i necessària restauració a fons s'ha anat ajornant. El servei d'arqueologia de la Diputació hi va fer excavacions, però no ha passat d'aquí. Per això, l'Associació d'Amics de Tagamanent es lamenta que les bones intencions s'hagin esfumat i la restauració s'hagi endarrerit. Afegim-hi que a voltes hi pugen els "pseudo-excursionistes" que, amb les seves malifetes a l'empar del silenci i la soledat de l'indret, contribueixen a la seva destrucció. Esperem i desitgem que la bella i antiga església aconseguixi aviat una feliç restauració.

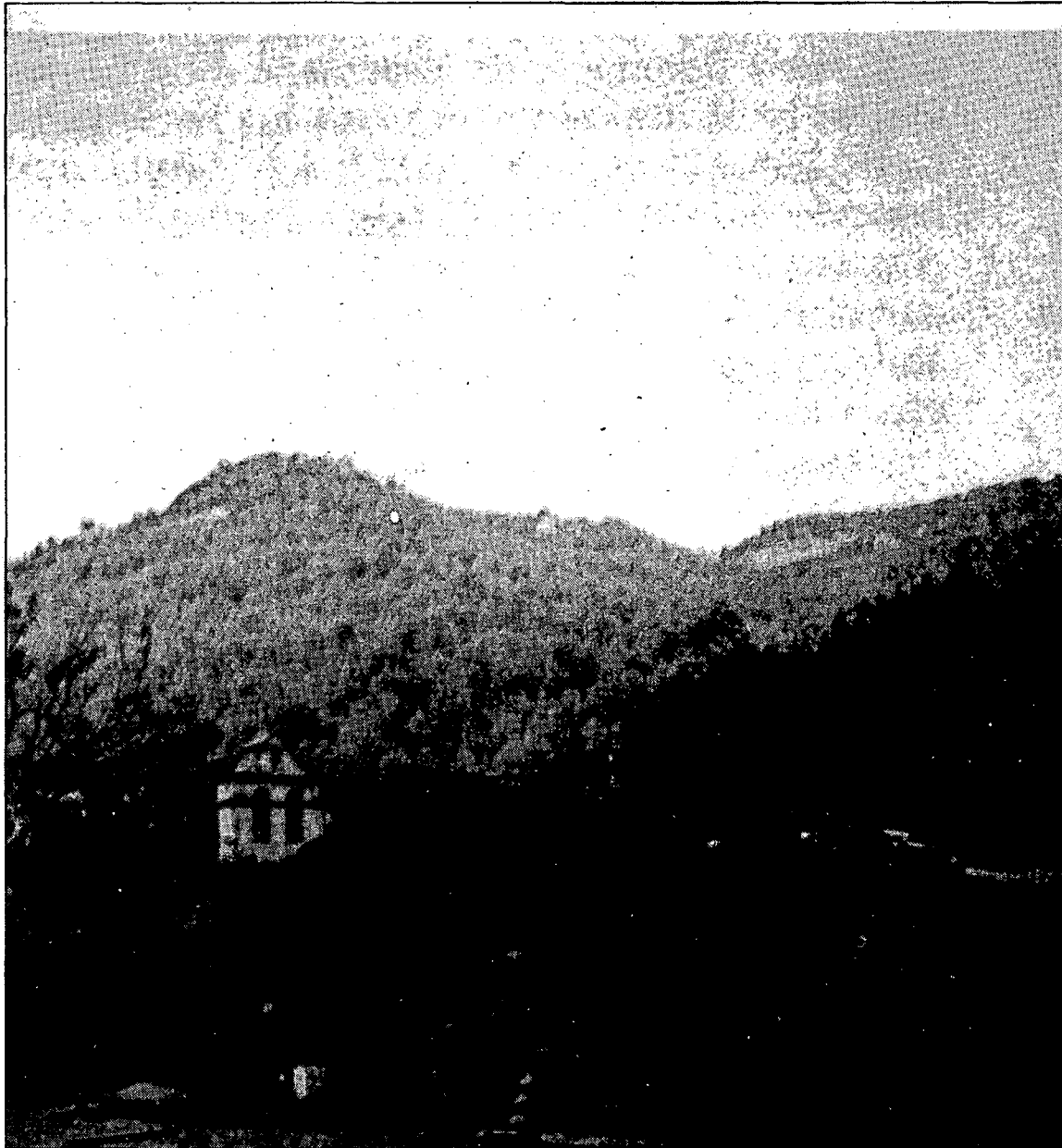
50è. aniversari de les Serventes del Sagrat Cor a Santpedor

Recentment, aquesta població visqué una autèntica festa per a commemorar el cin-

quantè aniversari de l'arribada de les religioses Serventes del Sagrat Cor. El poble, amb les autoritats i també el senyor Bisbe de Vic, que presidí la solemne concelebració, s'hi ajuntà per a retre merescut homenatge a unes religioses que, durant aquesta meitat de segle, han treballat, especialment, en un ensenyament amb signe totalment cristià. Hi foren presents una trentena de germanes, encapçalades per la Mare General, cosa que va fer que es poguessin reviuir i recordar situacions i anècdotes passades, tant per part d'elles com per les nombroses ex-alumnes i amigues que participaren en la festa. De tot, donem-ne gràcies a Déu.

Noces d'or i d'argent matrimonials

ELS HOSTALETS DE BALENYÀ.— Setze matrimonis d'aquesta parròquia de Sant Fruitós celebraren enguany les seves noces d'argent o d'or, aplegats al santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda, autèntic centre espiritual de la contrada. El motiu era donar gràcies pels favors rebuts en aquests anys de matrimoni i alhora demanar força per la continuïtat del seu amor. La trobada fou plenament compartida amb joia i amistat i hi trobaren els ànims per a continuar caminant sense defallir.

Reelecció de la Superiora de les Carmelites Tereses de Sant Josep

M. Anunciación Gil Tomé ha estat elegida superiora general de les germanes Carmelites Tereses de Sant Josep, per un segon sexenni, el dia 24 de juliol. Va néixer a Villamayor de los Montes (Burgos), el 24 de març de 1941. La

Congregació té com a missió estendre i consolidar el Regne de Déu a través de la catequesi, l'acolliment dels infants desemparats i l'educació en els sectors més necessitats de la societat.

XVII capítol general ordinari de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret

BARCELONA.— La Congregació de Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret, fundada pel beat Josep Manyanet l'any 1874 a Barcelona, ha celebrat darrerament el seu 17è capítol general ordinari. Aquest capítol tenia una doble finalitat: l'elecció del Govern General i reafirmar-se en el seu carisma funda-

cional i en el compromís de servir l'Església segons les activitats pròpies de l'Institut.

Hi han participat 31 religioses representant les cases d'Espanya, Veneçuela, Colòmbia, Brasil, Itàlia, Paraguai i Camerun. Ha estat elegida superiora general la mare Eulàlia Buixens i Segú. S'han ele-

git, a més, els membres del Consell General, que ha quedat integrat per la mare Soledad Rodríguez, primera consellera i vicària general; la mare Ramona Gabarró, segona consellera i economa general; la mare Isabel Suárez, tercera consellera, i la mare Isabel Garriga, quarta consellera i secretària general.

Jaume Nualart i Maymí: ha mort un home bo

Fa pocs dies que, víctima d'un accident, ens ha deixat aquest bon home. Per ell, la nostra oració i el nostre record.

Era un home bo. M'ha afectat de debò el seu traspàs i voldria unir la meua veu a les múltiples i diverses que s'alçaran per glossar aspectes de la seva vida.

Ens vam conèixer els primers anys de la dècada dels quaranta, i sempre el vaig tenir per un mestre admirable. Només era una mica més gran que jo, però era molt més savi. D'aquella època, a l'OCPD, recordo amb agraïment el mestratge, que m'influï, dels quatre grans mestres que em concedí la Providència: Josep Baguñà i Golobart; Jaume Nualart i Maymí, Antoni Casas i Devesa i Manuel Ibáñez Escofet. Dels quatre, sempre n'he guardat un agraït record.

Avui, en dedicar uns moments a la memòria de Jaume Nualart, vull deixar constància del seu sempre serè bon criteri, de la seva bondat; i, sempre fidel a l'amistat, sabia enardir els tebis i sabia posar pau als ànims excitats. Un bon amic, un bon home, un home bo.

Que reposti en pau, i que continuï vetllant per nosaltres. Amén.

ANTONI MUNNÉ i TOMAS

Les obres han costat 6 milions de pessetes a càrrec de la Diputació de Lleida

Covet celebra la restauració de la seva església, "catedral de la Conca"

COVET.— Mig miler de persones van acudir a Covet, el 23 de juliol, per assistir als actes organitzats amb motiu de la celebració de la restauració de l'església parroquial de Santa Maria.

La festa començà la vigília a Isona: el tenor Conrad Gaspà i la pianista Maria Canela hi van oferir un concert. L'endemà, a l'església de Covet, el rector, Antoni Tort, presidí la celebració de l'Eucaristia i, a continuació, a la plaça del poble, la Coral d'Isona oferí un concert de cant i l'Esbart Dansaire de Tremp interpretà un recull de danses populars. Totes les entitats locals van col·laborar generosament en l'organització de la festa.

La darrera intervenció a l'església de Covet ha consistit primordialment en la pavimentació del sòl, neteja interior dels murs, enderrocament del retaule de guix que separava l'absis de la nau, electrificació i il·luminació del temple. El pressupost de les obres era de 6 milions de pessetes i ha estat cobert íntegrament per la Diputació de Lleida.

En una altra fase, serà restaurada la portada del temple, amb el seu grup escultòric, un dels conjunts més bells i originals del romànic. També seran consolidats i

neteats els murs exteriors. Anteriorment, ja havia estat reconstruïda la teulada del monument.

L'església de Santa Maria de Covet és de planta llatina, acabada en tres absis semicirculars, un valuós grup escultòric adorna la portada coronada per una rosassa

de vuit lòbuls. Aquestes característiques han merescut per al monument el tracte afectuós i familiar de "catedral de la Conca". Actualment l'"Associació d'Amics de Covet" ha encarregat una reproducció escultòrica de la imatge de la Mare de Déu de Covet, advo-

cació titular del temple. La imatge original és dipositada al Museu d'Art de Catalunya. La devoció de les dues úniques famílies residents avui al poble i la dels covetans allunyats de les seves arrels ha estat encara capaç de recuperar uns signes d'identitat cristiana.

Ha mort mossèn Josep Juanmartí

SORT.— El dia 27 de juliol morí a la capital del Pallars Sobirà mossèn Josep Juanmartí i Font. El dia 29, el senyor Bisbe presidí, amb una nombrosa representació del presbiteri diocesà, les exèquies.

Nascut a Malmercat, el 1904, i ordenat prevere el 1928, havia exercit els ministeris següents: 1930, ecònom d'Arres i Bausén; 1931-35, ecònom d'Erinyà, Moror i Baén; 1939, rector d'Estac, Arcalís, Arboló, Envinç i Montardit. Des del 1970 residia a Sort.

Mossèn Josep era el tradicional capellà rural: amable, senzill i atent a qualsevol necessitat dels seus feligresos. Fill del Pallars Sobirà, ha esmerçat més de 50 anys del seu ministeri sacerdotal al servei espiritual de la comarca. Vint anys tingué cura del santuari de la Mare de Déu d'Arboló, amb delicadesa i treball preparava l'aplec i hi convocava els devots. Els darrers anys ha estat un abnegat col·laborador de la parròquia de Sort on, fins el darrer moment, ha consumit les seves forces al servei del culte i dels fidels.

ANTONI MIRABET

IMPROMPTU

La Festa Major

ORIOL CAMPS

De la Festa Major, no cal pas parlar-ne el mateix dia, o dies, de la solemnitat i dels grans espetecs. La Festa Major és alguna cosa, important, que resta arxivada en el magatzem memorial i, de tant en tant, o sovint, s'escapa alguna fitxa que se't posa davant del nas i, mentalment, et situa en aquell moment que esdevingué.

Gairebé no coneixia la "meva" Festa Major, la de la meua nadiua ex-vila de Gràcia, quan al meu magatzem memorial va instal·lar-s'hi la de Castellterçol amb una intensitat de l'anteposava a tota altra celebració popular. Quan, ja gran, celebrava la "meua" Festa Major de Gràcia, em venia el record d'aquella dansa de Castellterçol, la dansa més senyora de tot el conjunt folklòric català.

Després, anant pel món, quan la circumstància ha coincidit amb la Festa Major, no sé perquè, sempre se'm fa present la de la bonica vila vallesana al caire del Moianès. Retornen les imatges, entre gallardets de festa, de les fabriques i de les pairalies que se'm reviu i amb elles es desgrana el llarg rosari de misteris de goig i de dolor, que els de glòria ja vindran quan Déu disposi.

Començo a sentir el pes inexorable dels anys. Però la Festa Major em renova cada any la il·lusió d'uns temps i d'uns espais inesborrables.

GLOSSES DOMINICALS

El compromís juvenil de Santiago

Són molts els estudis sociològics relacionats amb la joventut actual. Potser poden ser aclaridores les peticions a Déu que va fer un jove en una Eucaristia que vaig presidir. Són aquestes: "Per tal que no confonguem disconformitat amb «passotisme»; per tal que l'espera no mati l'esperança; per tal que puguem vèncer les circumstàncies i que no siguin aquestes les que ens vencin, a nosaltres; en situacions com l'actual de tant d'atur, de molts que «passen» o que renuncien al veritable sentit de la seva dignitat: que la nostra joventut sigui activa i compromesa". La resposta era la mateixa: "Us ho demanem, Senyor".

És evident que aquestes peticions no són exhaustives, però, amb els seus valors i contravalors, testifiquem la veritat d'"una riquesa singular" de la joventut. Com ha dit el Papa en l'al·locució adreçada als joves que en la Quarta Jornada Mundial de la Joventut —que s'està celebrant a Santiago de Compostel·la—, aquella riquesa consisteix principalment a fer descobriments molt importants. Cada jove es va coneixent a si mateix (la seva pròpia personalitat, el sentit de la seva existència, la realitat del bé i del mal) i també el món que l'envolta (els homes amb els seus valors i contravalors i tota la societat).

Però heus aquí una pregunta estimulante: ¿aquesta mateixa joventut arriba a trobar Jesucrist? Aquesta és la gran pregunta que fa el Papa als joves que l'acompanyen en el seu pelegrinatge compostel·là. Cal afrontar "l'aventura més meravellosa de la vida", que és, sense cap mena de dubte, "el descobriment personal de Jesucrist". Es tracta de comprometre-hi la totalitat del propi ser: l'enteniment, la voluntat, el cor i to aquest complex de sentiment que configuren el més íntim de la persona humana. Aquell descobriment no s'esgota en un sol acte, com si es tractés d'un fet ocasional; exigeix la recerca constant d'un coneixement més

perfecte, mitjançant l'oració, els sacraments, la meditació de la Paraula de Déu i l'atenció als ensenyaments de l'Església.

Els joves reflexionen amb el Papa aquella solemne afirmació de Jesucrist: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida". I ho fan amb aquell afecte que és propi d'una edat generosa i que se centra en la fe, la comprensió i l'esperança. El Papa, allà, a les terres de Galícia, els contempla amb amor i els escolta amb atenció, tot desitjant respondre als seus anhels més profunds. És ben cert que els joves, si se senten compromesos i estimats de debò i són escoltats atentament, actuen amb una responsabilitat decidida i impressionant.

I heus ací la meta a la qual ha d'arribar el compromís juvenil de Santiago: fer que els joves segueixin amb generositat la crida de ser apòstols; és a dir que tinguin "el desig de comunicar als altres el coneixement de Jesucrist". El Concili Vaticà II digué que "la vocació cristiana és, per la seva mateixa naturalesa, vocació també a l'apostolat". Avui i sempre els apòstols dels joves han de ser els mateixos joves.

En la vida de la joventut del nostre país, reunida a Santiago amb el Papa, aquest pelegrinatge hi ha de deixar una empremta profunda, a fi que els joves siguin un ferment poderós de renovació espiritual. Cada nova generació necessita nous apòstols. Per això deia el Papa als joves reunits en la III Jornada Mundial de la Joventut celebrada a Buenos Aires: "El món necessita, avui més que mai, la vostra alegria i el vostre servei, la vostra vida pura i el vostre treball, la vostra fortalesa i la vostra entrega". Perquè Déu és la gran esperança —l'única esperança— del nostre món.

NARCÍS JUBANY
Cardenal-Arquebisbe de Barcelona

Una manera de demostrar preocupació pel bé comú

El MIJAC de Roses comença una campanya per millorar la netedat de la vila

ROSES.— La revista local "La veu" publica una carta oberta que els ha dirigit el grup del MIJAC, anomenat "Els Gippies"; són un moviment infantil i juvenil d'Acció Catòlica, que es troba en tots els llocs on hi ha gent disposada a col·laborar amb els altres i amb la natura.

Segons assenyalen en el seu escrit, a Roses, hi ha dos grups més, a part el d'ells, i un altre grup de post-Mijac que els ajuda. "Aquest escrit va adreçat a tots els ciutadans de Roses", continuen dient: "nosaltres, els Gippies, vam anar un dia d'excursió a les escombraries del nostre poble, que es troben situades dalt la muntanya del Grecs, i vam observar amb molta sorpresa que aquesta zona, abans de tirar-hi les nostres escombraries, podia haver estat un lloc meravellós com a zona de bosc, però hauríem de col·laborar entre tots perquè aquell paratge fós més net, malgrat que s'hi hagin de tirar escombraries".

Continuen en el seu escrit, el grup Gippies del MIJAC rosenc:

"Encara que aquesta és la part més bruta de Roses, n'hi ha una altra, que és on nosaltres vivim, la qual sol ser bastant bruta perquè la gent no es dedica a cercar pape-
reres, sinó que tira els papers pel carrer, cosa que desprestigia la nostra vila."

El grup Gippies va endegar una campanya de lluita contra la brutícia, tot dividint-se en dos grups; una meitat va fer rètols que demanaven la col·laboració per mantenir neta la vila de Roses, i l'altra meitat va redactar un escrit.

Aquests joves del MIJAC s'han proposat, per donar més amplitud a la seva campanya, pintar els murs de la riera dels Ginjolars, situada al bell mig de la població, anunciar per Ràdio la campanya, repartir fulls explicatius pels carrers de Roses i posar rètols demanant la col·laboració de la gent. Acaben l'escrit donant anticipadament les gràcies a tots aquells que vulguin col·laborar amb ells, i esperen que la campanya tingui èxit.

Mercè Mola, secretària del Consell de Pastoral Diocesà

La senyora Mercè Mola ha estat elegida secretària del Consell Pastoral Diocesà en la 39a reunió que va celebrar aquest organisme al Seminari de Girona. Per càrrec s'havien presentat tres candidats: Pere Micaló, Josep-Maria Amich i la senyora Mola. A la primera votació va quedar eliminat Pere Micaló, i a la segona, la nova secretària va aconseguir 11 vots, i Josep-Maria Amich, 1.

A continuació, es va debatre el tema central de la reunió que era "La Pastoral de Joventut, al bisbat de Girona", i mossèn Pere Carreras, consiliari del MUEC, va presentar les respostes prèvies que havien elaborat els Moviments Juvenils. Per la seva part, mossèn Josep Taberner, consiliari de l'Escola d'Esplai, va presentar les respostes dels Moviments Educatius d'Infants i Adolescents, mentre que mossèn Josep-Maria Amich

presentava les respostes de les paròquies de ciutats.

Els presents a la reunió van debatre llargament tots els temes i, al final, es va veure la necessitat de coordinar millor els treballs dels diferents moviments d'apostolat, així com la necessitat de comptar amb el treball de les paròquies més petites. També es va veure que l'edat dels capellans és una dificultat per treballar amb el jovent, i també que hi ha un desequilibri entre la realitat del jovent presentat a les monografies i les respostes pastorals que se'ls dona.

Igualment, es constata un buit amb referència al lligam entre el

treball amb el jovent per part dels religiosos, i el Consell Pastoral es va preguntar com inserir els moviments a la dinàmica de la paròquia.

Nomenaments

La Secretaria General del Bisbat de Girona ha fet públics els següents nomenaments: llicenciat Pere Font i Verdaguer, consiliari de l'Associació d'Amics dels Malalts, de l'arxiprestat de Figueres; senyor Vicenç Lleal, president del Secretariat Diocesà de Cursets de Cristiandat.

M.C.

Els casats parlen del matrimoni

Una trobada recent de matrimonis a la Casa d'Espiritualitat de Banyoles (Girona), va reunir unes 80 persones per tal de reflexionar entorn dels compromisos de la parella en un món que sembla oblidar-los o posar la unió i l'amor conjugal a l'alçada d'un compromís purament temporal. El lema d'aquesta trobada o "fi de setmana", que van dirigir mossèn Jordi Carrera i mossèn Pere Bach, missioners diocesans, era ben expressiu: "Celebrem el matrimoni que dura sempre". Una afirmació ben optimista i esperançadora, davant el pessimisme que aclapara moltes unions que trontollen per manca d'una espiritualitat ben afermada.

En el treball per grups, que va ocupar bona part de les 24 hores de la jornada, es proposaren diverses qüestions per reflexionar en comú. El resultat de la mateixa fou l'expressió del que pensen els casats de la vida matrimonial:

¿Com és possible la unió i la fidelitat conjugal? Uns pilars bàsics destacaren en l'apreciació d'aquesta pregunta

fonamental: Un esforç continuat per part de tots dos, tot renovant l'amor que els va unir i refermant la fe i l'amor, que significa "entrega". Com a complement, corregir els defectes que poden tenir, amb comprensió i dolcesa.

¿Com fer actuals les virtuts cristianes a la família? Com recordava el Papa en ocasió del pelegrinatge del Mil·lari de Catalunya, aquestes virtuts són sempre actuals; són la base de la família on regna el veritable amor que tot ho persona, tot ho comprèn i tot ho sacrifica. Encoratja al bon camí i predica amb l'exemple.

¿Quina tasca especial tenen els pares a la llar familiar? La mare, com a "cor de la llar", és equilibri, serenitat, confiança, refugi i cor de la família, al costat dels fills, a vegades la seva creu, i educadora en la fe. El pare, "cap de la llar", representa el puntal d'aquest foc de l'amor que manté la unió, vetlla per tots i dona les directrius en nom de tots dos.

¿Per què el matrimoni cristià és més actual que mai?

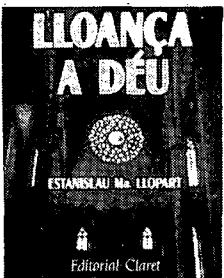
Pels desenganys que sofreixen els matrimonis separats, en veure en els cristians una fidelitat, fruit de la fe en Déu i l'amor altruista. És l'únic matrimoni que omple plenament i procura la felicitat de l'altre; mentre que les altres unions són egoistes, lluny de la comprensió i el sacrifici. Al matrimoni cristià es troba la plenitud de l'amor.

Una reflexió enriquidora que feren aquesta quarantena de matrimonis, en aquest Cap de Setmana. Precisament es complien els quinze anys d'organitzar-les amb un entusiasme creixent i cada vegada amb una assistència més nodrida. La celebració de l'Eucaristia, a la clausura, fou presidida pel bisbe de Girona, monsenyor Jaume Camprodon, que encoratjà a seguir organitzant aquestes trobades, tan enriquidores per fomentar l'espiritualitat de la parella, base fonamental per aconseguir que per quinze-
na vegada poguem venir a celebrar amb joia el matrimoni cristià, més veritable i més actual que mai.

JOSEP M. MINISTRAL

Editorial Claret

Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona - Tel.: (93) 301 08 87

LLOANÇA DE DÉU

Estanislau M. Llompart

Amb una relectura actual dels Sálms i dels Càntics Bíblics, el pare Estanislau, monjo de Montserrat, ermità al Japó, vol ajudar a desvetllar en els lectors un sentit profund de la pregària i de la lloança a Déu.

Col·lecció ELS DAUS, número 99. 400 pàgs.

PREGAR LA PARAULA

Enzo Bianchi

"Un dels aspectes més importants per a la vida espiritual del cristià en aquests anys del post-concili és la redescoberta de la Paraula de Déu... Per això m'he decidit a proposar alguns elements bàsics sobre la *lectio divina*. D'on provenen? En primer lloc, de la llarga tradició eclesial de la *lectio divina* a occident i a orient, sobretot de la tradició patristica, i també de l'experiència d'aquest mètode a la comunitat on visc i, finalment, de la situació actual del creient, que no pot deixar de reflexionar sobre la manera d'acostar-se a la Paraula."

Col·lecció ELS DAUS, número 89. 96 pàgs.

PREGAR LA PARAULA

Enzo Bianchi
Editorial Claret

Demaneu-los a la vostra llibreria, o a LLIBRERIA CLARET amb aquesta butlleta de comanda:
Us prego que m'envieu contra-reembossament (sense despeses) els llibres següents:

Nom Telèfon
Adreça
Població

Carta del Bisbe de Màlaga amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut

Radiografia en negatiu de la joventut

El vinent dia 19, amb motiu de la Jornada Mundial de la Joventut, el Papa es trobarà a Santiago de Compostel·la amb més de tres-cents mil joves. Allí també hi haurà un grup de nois i noies de Màlaga.

Espero, estimats joves, que després de la trobada tindreu oportunitat de llegir detingudament el Missatge que Joan Pau II dirigirà a la joventut de tot el món.

Mentrestant, i per tal que us serveixi per unir-vos espiritualment al gran esdeveniment que tindrà lloc a terres gallegues, us ofereixo unes reflexions cristianes sobre el temps de la vostra joventut.

No us deixeu manipular

Hi ha qui sistemàticament alaba la joventut. L'adulació és a la banda oposada de la sinceritat, i sempre comporta un interès inconfessable. L'admirador no admira: especula.

Per tal que estigieu contents i perquè no us molesteu, freqüentment us consenteixen i aplaudeixen expressions verbals, gestos i actituds davant la vida amb els quals en realitat la major part d'adults no hi estan d'acord.

Encara més, pot donar-se el cas de persones o grups que us alaben per tal de treure avantatges a favor dels propis interessos. N'hi ha prou recordant el moviment "Hippie" i el "Maig Francès del 1968", nascuts del descontent juvenil i més tard aprofitats en benefici de determinats poders econòmics o ideològics. Per exemple, el pantaló texà (símbol en anys passats del "hippie") fou aprofitat per multinacionals de la moda que han aconseguit imposar-lo als joves d'arreu del món. També es pot dir quelcom semblant de l'eslogan del Maig del 68 "la imaginació al poder", ensinistrat i assegut còmodament en els escons del parlament.

Amb el que us he escrit, estimats joves, no jutjo aquells esdeveniments; senzillament us adverteixo que qualsevol moviment juvenil, d'un o d'altre signe, pot ser assumit pel sistema o aprofitat pels que detecten el poder, a base d'aplaudiments i lloances.

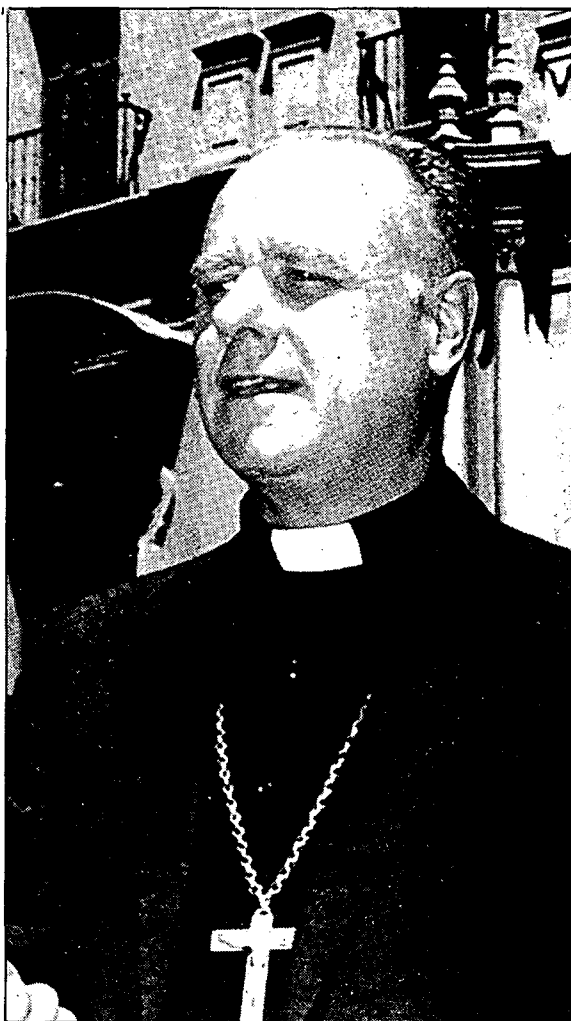
Si els grups de joves inquiets de San Francisco de Califòrnia i de París haguessin trobat adults crítics al seu costat, tal vegada el que era positiu d'aquells moviments hauria estat incorporat a la cultura moderna.

Necessiteu "mestres"

Malgrat el vostre afany d'independència, vosaltres necessiteu "mestres" en el sentit més profund de la paraula. Si, us manquen "mestres" que us escoltin, que tinguin paciència amb vosaltres, que sapiguin esperar, que us animin... però també que us correguin. Tingueu en compte que no tot allò que penseu, dieu o feu és encertat i just pel fet de ser joves.

Molt pocs joves accepten avui com a veritable aquella màxima que diu "Qui t'estima et farà plorar". Admeto que aquesta màxima pot ser mal interpretada, però estic convençut que conté una bona dosi de veritat.

És necessari, estimats joves,

que desconfieu de les lloances tòpiques que us fan, que fugiu de l'adulador i que accepteu les correccions que els grans us fem, malgrat les nostres pròpies limitacions.

La vostra aportació és insubstituïble

Tanmateix, seria un greu error que per evitar l'adulació, els grans no reconeguéssim les vostres qualitats.

Sabem per la història que totes les generacions joves han aportat a favor de la societat la crítica a sistemes o formes de vida superats i han creat o renovat estils de convivència.

Per altra banda, també constatem que cada nova generació de joves ofereix al món unes aportacions positives, originals i insubstituïbles, pròpies d'un moment històric concret.

En aquest sentit hem de reconèixer que el comú de vosaltres, joves d'avui, és summament sensible a tot allò que pugui lesionar la justícia, la veritat, la llibertat i la sinceritat. Estic convençut que, entre altres coses, aquesta és l'aportació de la vostra generació a la història de la humanitat.

Els adults hem d'agrair-vos tot allò que digueu o feu a favor d'una comunitat humana que, en temps passats no molt remots encara, es va veure (i encara es veu) atrapada per la injustícia, per la mentida, per l'esclavatge i per la hipocresia.

Reconegueu els vostres propis errors

La perfecció absoluta és un atribut que només correspon a Déu. Totes les altres criatures som imperfectes per naturalesa i per voluntat.

Vosaltres, estimats joves, no us evadiu d'aquesta punxant realitat. També teniu imperfeccions; unes les heu heretat de nosaltres, els grans; altres són exclusivament de la vostra responsabilitat. I ho heu de reconèixer.

Servint-me d'unes idees de Mons. Uriarte, gelós bisbe i profund psicòleg, crec que se us pot oferir un retrat-robot o radiografia en negatiu de la vostra pròpia joventut.

Els trets són els següents:

1er. Els joves d'avui actuen més a impulsos de simples desitjos, que per passions profundes.

2n. Els joves d'avui us moveu més per interessos, que per opcions.

3er. Els joves d'avui teniu més percepcions, que conviccions.

La pantalla de la computadora ens dona una fesomia amb profunds trets de superficialitat.

Possiblement, estimats joves, el retrat-robot de la vostra joventut sigui el resultat d'un ambient familiar i social en el qual els adults us hem educat.

La superficialitat que sembla caracteritzar-vos pot ser fruit de l'educació que us ofereix la societat de consum, i en la qual, a força de facilitar-vos totes les coses i satisfereix els vostres capricis, ha arribat a afeblir la intel·ligència i deteriorar la voluntat de molts de vosaltres.

Parlo, se suposa, en termes molt generals. Sempre hi haurà joves que per circumstàncies molt diverses no s'emmarquen en absolut en aquest retrat-robot que hem descrit.

Joventut cristiana impossible?

Un jove matrimoni estranger que, fa uns anys, va escollir la nostra província per passar les seves

vacances, em deia que l'ambient de la nostra costa feia pràcticament impossible la vida cristiana a qualsevol jove.

L'afirmació va dordre'm. Va dordre'm per frívola i generalitzada; perquè en tan poc temps ningú no pot formular una opinió sobre un col·lectiu humà determinat; perquè em consta que molts joves "ja són de tornada"; perquè entre vosaltres n'hi ha que posen un sincer esforç de viure coherentment la vida cristiana; perquè a moltes parròquies, moviments apostòlics, confraries, colles, associacions recreatives i culturals, sindicats, partits polítics... hi ha nois i noies que els donen un aire renovat; va dordre'm finalment, perquè entre vosaltres n'hi ha amb generositat radical que opten per la vocació a la militància seglej cristiana o la vida consagrada.

Malgrat les dificultats que podeu tenir, estimats joves, no heu de renunciar a un projecte de vida personal i comunitària que superi en perfecció el projecte que un dia fèrem els que us hem precedit en la joventut.

La conversió o canvi de vida

Déu us crida a la conversió, és a dir a un profund canvi de vida. Aquesta crida afecta abans de tot als adults; però també a vosaltres, joves, arriba la invitació de Déu, realitzada en Crist, present en l'Església.

La conversió comporta, entre altres, unes exigències sobre les quals voldria parlar-vos d'una manera molt concreta:

1er. És necessari que sapigueu "aturar-vos interiorment"; que afineu la vostra capacitat d'observació.

No podeu deixar que, amb la velocitat de moto o del cotxe, tot

rellisqui vertiginosament al vostre costat, sense adonar-vos gairebé de res.

2n. Heu de cercar raons profundes i convincent per a la vostra vida.

No podeu limitar-vos a centrar la vostra il·lusió en les nits del divendres o les tardes del dissabte. No convertiu les discoteques en temples.

3er. Heu de ser lliures, ententent per llibertat allò que us integra, harmonitza i desenvolupa interiorment.

No sigueu esclaus de l'alcohol, ni de la droga, ni del sexe, ni dels vostres propis interessos.

4rt. Sigueu constants en el treball i l'estudi.

La inconstància genera superficialitat i fracàs.

5è. Aprecieu els vostres majors. Reconegueu els seus valors.

No els doneu la culpa de tot allò que va malament.

6è. Apassioneu-vos per Jesucrist, el Senyor Jesús que predica l'Església.

Fugiu de qualsevol secta o grup sectari que pugui presentar-se fins i tot dintre la mateixa Església. Allibereu-vos del subjectivisme.

7è. Sigueu generosos. Generosos amb Déu i amb el proïsme.

No enduriu el vostre cor, com diu el salm, si Déu us cridés a integrar-vos activament en grups organitzats d'apostolat o a la vida sacerdotal o religiosa.

Els vostres drets

Vosaltres, estimats joves, exigeu els vostres drets. I teniu raó. Però, oblideu massa freqüentment les vostres pròpies obligacions.

Teniu dret a desenvolupar-vos corporalment, intel·lectualment i espiritualment. Però teniu l'obligació de posar tot allò que depèn de vosaltres en superar aquells obstacles que trobareu en el camí de la vida.

Teniu dret a la veritat, a l'autenticitat. Però heu de cercar-la, seguir-la, defensar-la i proclamar-la.

Teniu dret a trobar el sentit de la vida, que és tant com dir el goig de viure. Però també heu de lluitar contra tot allò que engendra la mort física o moral.

Jesucrist és a favor vostre

Els drets que us corresponen no els reclameu vosaltres sols. Crist, l'amic que mai no falla, els reclama amb vosaltres i per a vosaltres. D'Ell n'obtindreu forces per fer possible que, partint dels vostres deures, els vostres drets siguin reconeguts i realitzats.

El Papa a Santiago de Compostel·la ens dirà més coses i amb més autoritat. Joan Pau II, successor de Pere i Pastor de l'Església és el ressò peculiar de la veu de Jesús que continua dient-nos: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida". Serà necessari escoltar el Papa i dur a terme les orientacions que ofereixi a la joventut del món.

RAMON BUXARRAIS
Bisbe de Màlaga

Màlaga, agost del 1989

“La publicitat i la televisió ens venen competitivitat, sexualitat comercialitzada, luxe i confort com a valors suprems de la vida. Des de la fe, vivim uns valors i és greu que restem indiferents davant la publicitat o que valorem els anuncis com a neutres, quan sovint proposen valors oposats als de la fe” —explica Joan Farrés, cap del Servei de Comunicació i Llenguatge del SIC (Secretariat

interdiocesà de Catequesi) i cap del Departament d'Àudio-visuals d'Editorial Claret. Des d'una posició treballa per comunicar la importància dels mitjans a la fe en un món en què la imatge és cada cop més im-

Joan Ferrés, cap del Servei i de Comunicació i Llenguatge del SIC

“L'Església té el repte de traduir l'experiència de la fe al mitjà àudio-

—Se sap utilitzar el vídeo a la catequesi o com a mitjà per transmetre la fe?

—Basant-mè en els estudis que s'han realitzat, l'ús del vídeo aplicat a la catequesi és bastant limitat, poc creatiu i fins molt deshumanitzat. Fa anys, ens queixàvem que la gent veia molta televisió, que els nens estaven molt passius. Ara fem el vídeo com un element d'informació que provoca la mateixa passivitat, amb l'excusa que transmetem missatges cristians i religiosos. El vídeo aplicat a la catequesi presenta dos problemes. El primer és que el catequizat es limita a consumir programes, igual que davant la televisió. El segon és que hi ha un ús molt poc creatiu, reduït purament a passar programes.

—Hi ha moltes escoles i parròquies que tenen vídeo?

—D'escoles, n'hi ha moltes. A Catalunya s'han fet estudis sobre les escoles, i la majoria d'aquestes, tant públiques com privades, tenen vídeo i l'usen, encara que sigui sense gaire creativitat. En contraposició, sobre centres pastorals no tenim estadístiques; però, pel que es veu als cursets, l'ús és més limitat. Costa molt més d'entrar-hi que a les escoles.

—Per quins motius?

—Hi juguen diversos factors. Existeixen menys catàlegs de programes en el camp de la catequesi que en el camp de l'ensenyament. És un peix que es mossega la cua. Si no hi ha programes, no s'utilitza el vídeo. Si no hi ha una infraestructura adequada no es poden fer gaires programes. A l'ensenyament, la cadena s'ha trenat gràcies a les institucions públiques, com per exemple la Generalitat, que es pot permetre invertir. Per part de l'Església, com que no s'ha fet una gestió semblant, no s'ha pogut trencar la cadena.

Un altre factor és que entre els catequistes hi ha moltes

persones de bona voluntat, però no sempre tenen una preparació adequada. El voluntarisme no està controlat. Per ensenyar a l'escola es necessita un títol, i per donar catequesi no. És lògic que sense una preparació adequada faci més por servir-se de les noves tecnologies.

—Concretament, al bisbat de Barcelona, s'ha seguit alguna política sobre això?

—La política respecte a l'àudio-visual i la catequesi va per una doble via. Per un cantó hi ha el SIC, que abasta tot el Principat i les Illes. Es fa el que es pot, a base de cursets i d'aten-

dre les peticions de les parròquies. Tanmateix, és problemàtic. Aquest any nos'ha fet ni el curset de vídeo ni el d'àudio-visuals a l'Escola d'Estiu de Catequistes, perquè hi havia molt poca demanda. En contraposició, a l'Escola de Mestres Blanquerna, el curset de vídeo es fa cada any.

L'altre sector des del qual es treballa és el “CP Vídeo” (Centre de Pastoral del Vídeo), una realitat exclusiva de la diòcesi de Barcelona. Publica una petita revista bimestral, amb un editorial, un article informatiu sobre novetats en el camp del vídeo, un article de

tipus formatiu i unes fitxes retallables a les pàgines centrals, amb una anàlisi crítica sobre els vídeos que van sortint al mercat, per col·leccionar. Is'envia gratuïtament a totes les parròquies i centres que ho demanin. És un servei positiu de cara a impulsar l'ús del vídeo. Ara el que es pretén des del CP Vídeo és doblar al català una sèrie americana sobre els sacraments, que narra històries (no és de tipus doctrinal) i està feta pels franciscans a Hollywood. També es distribueixen de manera gratuïta alguns programes religiosos produïts per TV3. De moment no s'ha plan-

tejat la producció pròpia.

—Es practica alguna política unificadora?

—De productores, al conjunt de l'Estat n'hi ha moltes: Editorial Claret, San Pablo Films, Edibesa, etc. És veritat que potser estan disperses. Tanmateix crec que va bé que existeixi una certa diversitat dins l'Església, ja que en la mateixa fe es fan lectures diferents de l'Evangelí. Així i tot, ens movem en un camp molt complex, que exigeix una tecnologia molt costosa, on hi ha molta competitivitat (la gent, quan veu un vídeo, el compara immediatament amb els pro-

Es pot aprofitar el vídeo per analitzar programes, una tasca molt educativa.

udio-visuais de l'Escola
lor del Departament
crítica, per innovadora,
udio-visuais, com ara la
struments d'expressió de
portant.

uir -visual"

La transmissió del missatge cristià s'ha fet tradicionalment per mitjà de la paraula. A l'Església hi ha poca gent preparada per fer periodisme audio-visual. Els programes religiosos són excessivament deutors de la paraula.

grames de TV que veu habitualment). Aleshores, en el camp de la producció, sí que es podria pensar a unificar forces. De la mateixa manera que les televisions s'uneixen per fer coproduccions. Per la sèrie "Erase una vez el hombre", s'ajuntaren moltes televisions internacionals, cadascuna d'elles més forta que qualsevol de les nostres productores.

Ens hauríem de plantejar d'unificar forces, per interessos econòmics, però molt més per una perspectiva cristiana. Intentar ser més competitius, per ser més eficaços evangèlicament.

—Es produeixen molts vídeos o films?

—No, el nivell de producció és baix, a causa d'aquella cadena de què parlàvem abans. San Pablo Films té un catàleg important, però en gran part és perquè aprofiten el material que tenien en forma de pel·lícules i perquè compten amb produccions d'altres països, com Itàlia. Edibesa té pocs programes de vídeo; Claret ofereix un catàleg més ampli, però reduït.

—S'aprofiten programes de qualitat de l'estranger?

—El Canadà és un model de qualitat. Editorial Claret ara dobla una sèrie canadense, "Nicole et Pierre", que es presentava a l'espai religiós de televisió del Canadà. És un programa d'una qualitat considerable. També s'han doblat dos programes anglesos: "Els set cercles de la pregària" i "Pregar a casa", que superen la qualitat mitjana del que es fa aquí. Hem de caminar bastant per ser més competitius. Que jo sàpiga, no hi ha cap producció audio-visual pròpia que s'hagi comercialitzat a l'estranger; però sí a Sud-amèrica.

—S'ha de canviar l'enfocament dels programes religiosos televisius?

—L'Església ha estat tradicionalment molt deutora de la

paraula. La transmissió del missatge cristià s'ha fet tradicionalment mitjançant la paraula. Tanmateix, crec que no s'ha encertat a traduir l'experiència de la fe a l'audio-visual. Cada mitjà exigeix la traducció del missatge a uns codis diferents. Em penso que no hem encertat a traduir l'experiència de fe —no la doctrina, sinó l'experiència— al mitjà televisiu. En general, els programes religiosos són encara excessivament deutors de la paraula. No resulten prou dinàmics, prou im-

pactants; són excessivament verbalistes.

Potser, a l'Església, no hi ha prou gent preparada per dur a terme aquesta tasca. Potser hi ha gent més preparada per a un periodisme verbal que no pas audio-visual, que és bastant diferent. Sap que —afegeix—, perquè a través de la televisió la difusió arriba molt més lluny. Un gran repte de l'Església d'avui és traduir l'experiència de fe en una forma audio-visual, que assumeixi els nous mitjans com a noves

formes de comunicació.

—Com està l'àmbit de la producció cinematogràfica?

—És una llàstima que no hi hagi cap director de pes que faci cinema des d'unes posicions de fe. La majoria dels directors actuals són gent que han prescindit de la fe o que n'han sortit rebotats. Suposo que també existeix un déficit de preparació de persones en aquest camp. Potser perquè, fa anys, a l'Església es mostrava un cert recel de cara a aquests mitjans.

—Pot ser el vídeo una eina

de catequesi a la família?

—Amb el vídeo es pot treure molt més partit de la televisió. Hi ha la possibilitat de fer una programació molt més selectiva. Quan la família vol veure la televisió, es pot passar un programa prèviament gravat. El vídeo ofereix la possibilitat d'un tractament més racional i humà dels mitjans audio-visuais, de veure el que sigui més útil a cada moment.

D'altra banda, es pot aprofitar el vídeo per analitzar els programes. Educa moltíssim analitzar publicitat, sèries, des del punt de vista de venda de valors. Perquè la publicitat, a part vendre productes, també ven valors.

—La gent, els catequistes, poden anar a curssets?

—Hi ha centres especialitzats que fan cursos durant l'any. Com l'Escola Universitària Blanquerna, de Barcelona, per exemple. Per a catequistes, hi ha l'Escola d'Estiu, i en general, per part del SIC i el CP Vídeo, hi ha un desig d'atendre demandes més concretes, fer curssets a les comarques... Es pretén respondre així a les necessitats immediates i locals d'una comarca o parròquia, per ajudar a la formació dels catequistes. És més realista que pretendre que la gent es desplaci. Si es demana, s'organitza una xerrada o, un curset a la pròpia localitat...

—Joan Ferrés es passa la mà pels cabells i somriu. Fa força calor. Al costat té una pila de vídeos per corregir. Hi ha moltes idees i possibilitats, molts projectes a la butxaca que costen de realitzar. El vídeo permet fer bones creacions; així i tot, encara avui és un camp per descobrir i valorar.

NÚRIA ORIOL PALAREA

"La fe també es pot transmetre amb el vídeo", afirma Joan Ferrés.

CALENDARI

Diumenge, 20 d'agost. XX del temps ordinari. Sants Bernat de Clàrvall, abat fundador i Samuel, profeta.
Festa major a Ascó, Caseres, Castellbisbal i Vulpellac.
El sol surt a les 5.04 i es pon a les 18.44 -hora solar-.

Dilluns, 21 d'agost. Sants Pius X, papa i Privat, bisbe màrtir. Santa Ciríaca, vídua màrtir.

Dimarts, 22 d'agost. Santa Maria Mare de Déu, reina. Sant Timoteu, màrtir.

Dimecres, 23 d'agost. Santa Rosa de Lima, verge. Sant Felip Beneci. Festa major a Fonollosa.

Dijous, 24 d'agost. Sants Bartomeu, apòstol; Patrici, abat. Santa Aurea, verge màrtir.

Festa major a Albinyana, Alió, Balenyà, Camallera i altres pobles.

Divendres, 25 d'agost. Sants Josep de Calassanç, fundador; Lluís, rei de França, i Genís, màrtir.

Festa major a l'Ametlla del Vallès, Cervià de Ter, Vilassar de Dalt, Taradell, Torrelles de Foix, Montellà i Orís.

Dissabte, 26 d'agost. Santa Teresa de Jesús Jornet, verge fundadora. Sants Ceferi, papa màrtir, i Balduí, monjo.

L'ESGLÉSIA CELEBRA

20 d'agost. Diumenge XX de durant l'any. Lectures: Primera Jr 38,4-6.8-10, S 39, segona He 12,1-4, tercera Lc 12,49-53.

21 d'agost. Dilluns de la setmana XX de durant l'any. Lectures: Primera Jt 2, 11-19, S 105, segona Mt 19,16-22.

22 d'agost. Dimarts de la setmana XX de durant l'any. Lectures: Primera Jt 6,11-24a, S 84, segona Mt 19,23-30.

23 d'agost. Dimecres de la setmana XX de durant l'any. Lectures: Primera Jt 9,6-15, S 20, segona Mt 20,1-16a.

24 d'agost. Dijous. Sant Bartomeu, apòstol. Lectures: Primera Ap 21,9b-14, S 144, segona Jo 1,35-51.

25 d'agost. Divendres de la setmana XX de durant l'any. Lectures: Primera Rt 1,1-3.6.14b-16.22, S 145, segona Mt 22,34-40.

26 d'agost. Dissabte de la setmana XX de durant l'any. Lectures: Primera Rt 2,1-3.8-11;4,13-17, S 127, segona Mt 23,1-12.

Litúrgia de les Hores. Setmana IV

Diumenge, 20. Propi del temps.

Dilluns, 21. Sant Pius X, papa. Memòria obligatòria.

Dimarts, 22. La Mare de Déu, reina. Memòria obligatòria.

Dimecres, 23. De fèria.

Dijous, 24. Sant Bartomeu, apòstol. Festa.

Divendres, 25. De fèria.

Dissabte, 26. Santa Teresa de Jesús Jornet, verge; patrona de l'ancianitat. Memòria obligatòria. Vespres I de demà.

D'ACÍ I D'ALLÀ

La lupa de la desconfiança

A causa del coneixement que després de les aportacions de Freud tothom creu tenir de psicologia profunda, creiem tots endevinar pulsions ocultes en els altres. Això emmetzina la convivència. Poden fer-se moltes interpretacions de cada persona, com de cada personatge històric, segons els prejudicis que se'n tinguin. És lamentable que així s'escrigui la història. Perquè la vida sempre és una mica bruta, hi ha qui per principi desqualifica tot allò que no és pur, és a dir, tot i tothom.

PERE CAMPÀS BONAY
Monestir de l'Estany

La seva canonització seria la primera de la Xina

El beat Pere Sans, d'Ascó

El 3 de setembre de 1680 naixia a Ascó el que seria el beat Pere Màrtir Sans, i en repassar el seu historial ens trobem que el 15 de setembre de 1712 s'embarcà vers la Xina des del port de Cadis, passant per Mèxic, Acapulco i Manila, on s'estigué dos anys per aprendre el xinès i els seus costums, i el 29 de juny de 1715 entrava a la Xina pel port d'Hai-men; allí va ser nomenat Vicari Apostòlic i posteriorment consagrat bisbe de Maucastro. El seu apostolat se centrava entre Fo-kien, Fogan i Fo-xeu. El 26 de maig de 1747 va ser decapitat, i el 16 de novembre de 1748 el papa Benet XIV el va declarar "màrtir consumat"; ratificava aquesta declaració el papa Pius VI l'any 1777; però fins el maig del 1893 el papa Lleó XIII el "beatifica", tot i que ja se'l coneixia per sant fra Sans.

Tots aquests entrebancs i endarreriments del procés foren motivats per diverses guerres. Però, des del 1893 fins avui, no s'ha canonitzat cap màrtir de la Xina, en tant que l'any passat es canonitzaren els del Japó, Filipines, etc.; entre ells, sant Gil de Federic, de Tortosa, company del d'Ascó. Però, dels de la Xina, cap!

Què és el que passa, doncs?

En celebrar-se el III Centenari del naixement del beat Pere Sans, l'any 1980, es va veure aquest encantament del procés de canonització i, per indicació de mossèn Miquel Redorat, sacerdot d'Ascó, fent-se ressò del sentir de tota la població, es recolliren més d'un miler de firmes que el bisbe de Tortosa, Ricard M. Carles i Gorgó, va enviar al Sant Pare.

I així, estem. Davant d'aquesta immobilitat de la Santa Seu, ens cal moure'ns, i així alertats i fetes les oportunes diligències ens assabentem:

"El que ara faria més força per tal d'accelerar el procés de canonització, seria aconseguir una petició per part dels bisbes de la Xina. Tindria un gran efecte en el Sant Pare, com va passar amb els dels Vietnam... Investigant a l'arxiu de Propaganda Fide, he tingut ocasió de tenir a les mans cartes i informes del beat Sans, i estic con-

vençut que va ser un cas extraordinari" (pare Lorenzo Galmés o.p., Barcelona).

"La causa de canonització d'aquests màrtirs de Crist està aturada per les circumstàncies de la Xina. S'està treballant intensament per part de la Santa Seu per tornar a entrar en contacte amb aquella nació... El Sant Pare està interessat per la canonització dels màrtirs de la Xina, com ho ha estat pels del Vietnam i el Japó. Des de la nostra Província es treballa també amb il·lusió per fer avançar la causa del beat Pere Màrtir Sans i els seus companys..." (pare Tomás Polvorosa o.p., Madrid).

¿Què ens cal fer? En primer lloc posar-nos en contacte amb les persones més idònies —eclesiàstics, seglars— dels llocs privilegiats amb el naixement d'un dels Beats màrtirs de la Xina, companys del d'Ascó, com es canta als "goigs" d'aquest: "Entràreu al gran imperi/ movent guerra a Lluçifer, i a lliura'ls del captiveri/ vos ajuden Alcover, / Royo, Diaz i Serrano, / soldats dignes del campió."

El primer a contactar ha estat l'encarregat del beat Joaquín Royo, nascut a Hinojosa de Jarque (Terol). Esperem la resposta dels altres representants dels beats: Juan Alcover, de Granada; Francisco Serrano, bisbe de Tapifilano, de la vila de Venexa (Guadix, Granada) i Francisco Díaz, de la ciutat d'Ecija (Sevilla).

També s'han escrit cartes al pare Innocenzo Venchi o.p., postulader general de les Causes de Canonització dels Dominics, a Roma, i s'espera resposta per comunicar-ho a la Generalitat de Catalunya, en el cas que calgui la seva intervenció per posar-nos en contacte amb els bisbes xinesos mitjançant els seus traductors.

Ascó ja ha editat unes estampes del seu Beat segons una litografia del segle passat, amb motiu de la seva beatificació, on es publica l'oració per a demanar la canonització del beat Pere Màrtir Sans i Jordà, amb el vist i plau del bisbat tortosí.

CARMEL BIARNES
d'Ascó

ADULTS EN LA FE

Benaürats els pobres en l'esperit

JOAN GUITERAS I VILANOVA

la creu, expressió de fidelitat a la missió encomanada. Déu és el primer valor, àdhuc és situat davant de la vida material.

Sentit de Déu

Hi ha llum que transforma la pobra vida humana, i també l'existència del pobre: el sentit de Déu. Cal considerar que condueix a la màxima pobresa, a la renúncia de si mateix, a la recerca fervorosa del contacte amb Ell i al lliurament sincer pels germans (cadascú en el camp concret de la seva vocació i atenent al bé dels qui té encomanats). Pobresa que testimonia i que defuig tota mesura fiscalitzadora o impositiva. Pobresa de respectar la llibertat dels altres, una de les més grans impotències pel nostre tarannà que es complau a passar tothom pel propi criteri o per un criteri ideal que ni un mateix realitza.

El mot pobre s'ha de connectar amb tota la tradició bí-

blica. En hebreu és "aniyyim", equivalent a estar corbat, humiliat, abrumat. Té una aura que determina una manera espiritual de ser. Més que una traducció literal, cal atendre al clima que impregna aquest mot bíblic. I considerar la realitat d'una vida dura i difícil. Però amb la mirada fita en Déu, on es resol el desamparament humà. El pobre és, doncs, algú que confia contra tota esperança, un suplicant, un humil.

Crist, pedagog de la pobresa

El millor pedagog d'aquesta pobresa és el Crist, el qual "essent ric es féu pobre per nosaltres". Perllongació els pobres de Jahvè. I, per tant, una crida a abraçar la pobresa voluntària o, en una situació determinada, demostrar-ne el seguiment amb l'austeritat i l'almoïna. Tot això no té res a veure amb la canonització del pauperisme. No es vol glorificar la precarietat, sinó assenyalar el cor humà ressec, eixarreit, tancat, inhumà, preocupat només de l'obtenció de la riquesa i del poder.

Pobre — "ptjós", en grec — és un mot tècnic cristià. Té sentit ascètic. Demana una actitud interna de disponibilitat i requereix una traducció externa, una senzillesa de cor amb efectes sensibles i clars. La recompensa promesa als pobres no és petita, malgrat que als ulls humans pugui semblar una mena d'escapada i d'insolució: és el Regne del Cel, Déu mateix. La pobresa fa pensar en una esperança escatològica, importantíssima per a la fe i per a viure amb força l'ara de la vocació cristiana.

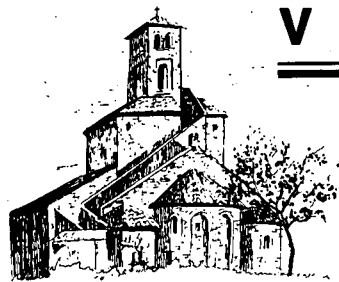
Heus aquí el gran tema de les Benaürances. Més, l'únic tema. És que sense despullament no hi ha accés al Regne. Només els esperits oberts a Déu poden trobar la felicitat promesa pel Senyor. Des de la pobresa espiritual, un entra a l'existència cristiana, s'hi manté i hi progressa.

Algú es pot pensar que estem davant d'un tema tòpic i massa sentit. Li podrà passar allò d'una persona asseynada que conec i que ha prohibit als qui l'envolten fer tota mena de teoria sobre la pobresa. És —n'estic convençut— en toc d'alerta més seriós que he sentit sobre la realitat de la pobresa.

En l'esperit

No es tracta, en principi, d'un tema de doctrina social. És, certament, molt important. Però, abans cal posar-se seriosament en l'actitud profunda de la "pobresa en l'esperit", viscuda i predicada per Jesucrist. Així un pot superar el camp de l'anecdòtic i la possible intromissió-exigència en la vida aliena.

Els comentaristes recorden com l'anunci primerenc de Jesús era referit a la profecia d'Isaïes: els pobres són evangelitzats. Per tant, la primera benaüraça esdevé una felicitació als qui han acollit el Regne per do de Déu. Són els qui no se senten ni savis ni entesos, sinó petits davant del Senyor de la vida i de la joia. Jesús mateix es lliura com a pobre. Una vida de disponibilitat total a Déu i als germans. Una existència culminada en la pobresa de

El Papa, amb els joves

Avui el Papa és a Santiago de Compostel·la, amb joves d'arreu del món. No és pas un esdeveniment indiferent. Ni el Papa ni els joves no són dues realitats que puguin deixar-nos indiferents. I si totes dues s'apleguen en un lloc que ens és pròxim, com Santiago de Compostel·la, la indiferència seria encara més incomprensible.

• DUES REALITATS NO INDIFERENTS

Que el Papa no sigui una realitat indiferent per als cristians no sembla pas que calgui esforçar-se molt per provar-ho. La seva missió "petrina", és a dir, la seva funció de successor de l'apòstol sant Pere, no és

"AI MARE MEVA! M'HAS POSAT AL MÓN A MI, QUE TINC EN CONTRA TOTA LA TERRA"?

La missió profètica és, per a Jeremies, font de dificultats innombrables, i àdhuc de perill per a la pròpia vida. El mateix passà als altres profetes d'Israel, com li passà sobretot a Jesús mateix i als seus apòstols. Per això també avisa sant Pau que tots els qui es dediquen a la fidelitat a Crist estan exposats a persecució.

Lectura del llibre del profeta Jeremies (38:4-6,8-10)

En aquells dies, alguns dels principals de Jerusalem digueren al rei: "Que Jeremies mori d'una vegada. Aquest home no fa sinó desmoralitzar els guerrers que queden a la ciutat i tots els restants del poble. Aquest home no vol el bé del poble, sinó la seva perdició". El rei Sedequies els respongué: "Està a les vostres mans". El rei era incapaç de negar-los res. Ells, doncs, prengueren Jeremies i el tiraren a la cisterna de Melquies, fill del rei, situada al pati de la guàrdia. L'hi baixaren amb unes cordes. A la cisterna no hi havia aigua, sinó fang; Jeremies quedà enfonsat en el fang. Llavors Abdemélec, un home de palau reial, anà a trobar el rei a la porta de Benjamí i li digué: "Rei, Senyor meu, no està bé això que aquests homes han fet amb el profeta Jeremies: l'han tirat a la cisterna, i ara, que ja no hi ha pa a la ciutat, es morirà allà dintre de fam". Llavors el rei donà aquesta ordre a Abdemélec, el cusita: "Emporta't tres homes i treu de la cisterna el profeta Jeremies abans no es mori".

"SENYOR, NO TARDEU A DEFENSAR-ME"

La pregària del salmista sembla talment expressió de la pregària de Jeremies en la situació descrita en la primera lectura: "m'ha tret fora del fang, del llot on em moria...; però el Senyor pensa en mi!". Aquesta és la veritat que està més enllà de totes les dificultats.

Salm 39: 2-3a, 3bcd, 4, 18 (R.:14)

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi
ha escoltat el meu clam.

R. Senyor, no tardeu a defensar-me.

M'ha tret fora del fang,
del llot on em moria,
ha posat els meus peus sobre la roca,
i m'hi sento segur. R.

Ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu;
tots els qui ho han vist, se n'admiren,
i confien més en el Senyor. R.

Ara sóc un pobre desvalgut,
però el Senyor pensa en mi.
Sou vós qui m'ajudeu i em deslliureu,
Déu meu, no trigueu més. R.

pas una funció reduïda a un àmbit geogràfic, sinó una funció que interessa a tota l'Església, estesa arreu de la terra. Entendre això, fa entendre igualment per què el Papa es complau a visitar les Esglésies i per què li agrada trobar-se amb persones de tot arreu. No vol dir pas, això, que altres Papes no hagin viscut també intensament aquest decisiu i missió de comunicació amb tothom; però és innegable que, en el cas de Joan Pau II, el trobament constant amb les Esglésies i les persones és un dels trets característics de la seva manera d'exercir el ministeri petrí.

Que els joves no siguin una realitat indiferent, ho experimentem cada dia. I ho experimenta àmpliament la societat. Des dels moviments polítics fins a la societat consumística, tots busquen la manera de fer-se trobadissos amb els joves, per tal d'atreure'ls als seus interessos. I les comunitats cristianes, en general, es preocupen també dels joves: són el seu futur. Per això no és gens estrany que també el Papa s'hi interessi. No hi ha viatge apostòlic de Joan Pau II en què no es reservi una trobada especial amb la joventut, i en la qual, d'una manera ben directa, el Papa no parli als joves de tot allò que potser només en aquell context tenen ocasió d'escoltar.

"SENSE CANSAR-NOS-EN, LLANTEM-NOS A CÓRRER EN LA PROVA QUE ENS HA ESTAT PROPOSADA"

Dins les exhortacions a la perseverança en la fidelitat cristiana, res més encoratjador que la proposta del capdavanter: Jesús. És la fermesa mateixa de Déu feta visible en la decisió humana. Com Jeremies (1ª lectura), Jesús "aguanta" un atac molt dur contra la seva persona de part dels pecadors". Les dificultats dels cristians, les persecucions de l'Església, són participació d'aquests sofriments de Crist.

Lectura de la carta als cristians hebreus (12:1-4)

Germans, envoltats d'un núvol tan gran de testimonis, que ens ensenyen com hem de viure la fe, alliberem-nos de tot impediment i del pecat, que amb tanta facilitat ens lliga i, sense cansar-nos-en, llancem-nos a córrer en la prova que ens ha estat proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, que ha obert el camí de la fe i el duu a terme. Ell, per arribar a la felicitat que li era proposada acceptà el suplici de la creu, no fent cas de la vergonya que havia de passar; així s'assegua a la dreta del tron de Déu. Tingueu present aquell que aguanta un atac tan dur contra la seva persona de part dels pecadors; així no us deixareu abatere, cansants de resistir. En la vostra lluita contra el pecat, encara no us hi heu enfrontat fins a vessar la sang.

• AMB QUI ESTÀ EL PAPA?

No és solament en aquestes trobades exteriors, que el Papa parla als joves. Sovint, i especialment durant l'estiu, el Papa acull grups de joves a la seva residència de Castelgandolfo, conversa amb ells, els celebra l'Eucaristia si n'hi ha ocasió...

De vegades, això provoca comentaris: "El Papa està amb el grup X...", "Joan Pau II té una predilecció pel moviment Y...", "Altra vegada els joves de Z...!" Però la cosa és molt senzilla: Joan Pau II acull els qui el visiten. Ho saben molt bé els grups que ho han provat. I, en definitiva, això és respecte a la llibertat.

Però, el cas de Santiago de Compostel·la és parcialment diferent. Aquí hi ha una convocatòria feta als joves, per part del Papa. Ja no es tracta de grups particulars que van a veure el Papa, per iniciativa pròpia, sinó d'una trobada amb els joves, més enllà de qualsevol grup. Per això és més problemàtic que hi hagi grups que, com a tals, prescindixin de la convocatòria, com si, tot i volent ser reconeguts com a grups d'Església, el centre d'unitat. I és més problemàtic, encara, que es digui i es pensi —i que s'esdevingui— que aquesta trobada de Santiago de Compostel·la només és per a grups de joves que pensen d'alguna manera determinada.

• UNA TROBADA SENSE PREJUDICIS

Entretant, joves cristians que pròpiament no pertanyen a cap moviment organitzat, senten la crida del Papa i hi responen individualment, sense preocupar-se de quines són les orientacions ideològiques dels moviments. Són els que arribaran a Santiago amb el desig de "Veure el Papa", l'escoltaran amb atenció i simplicitat, i retornaran a casa seva confortats per un moment més o menys fort d'intensitat espiritual.

No és cap crítica pels moviments, això. Són importants, en la vida i la formació dels joves, a l'Església. Però els moviments —tots— poden sentir sovint la temptació d'enfortir-se més en les seves conviccions i en les seves consignes que no pas d'obrir-se als interrogants de la vida de l'Església en altres camps; poden tenir la temptació de pensar que els seus programes són més importants que les iniciatives del Papa; i poden també tenir la temptació d'afirmar-se, davant del Papa, com si volguessin ser protagonistes de l'esdeveniment.

A tota l'Església, li toca avui pregar pel Papa i pels joves. I més a nosaltres, que tenim tan a la vora, a la nostra història, el record del "camí de les estrelles".

"NO HE VINGUT A PORTAR LA PAU, SINÓ LA DIVISIÓ"

Moltes vegades, en l'evangeli de Lluc, Jesús és implícitament comparat amb el profeta Elias. D'aquest profeta es diu que era un "profeta de foc", al·ludint a l'escena de la muntanya del Carmel, quan implorà el foc del cel per confondre els profetes de Baal. Jesús es presenta també com un profeta que porta foc a la terra. ¿Quin sentit té aquesta expressió? És una imatge del judici de Déu, a la llum del qual tot es purifica, com el foc ho purifica tot. Per això diu també que porta "divisió", és a dir, judici, perquè tothom ha de prendre postura davant de Crist. I no tothom la pren favorable.

Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (12:49-53)

En aquell temps, Jesús deia als seus deixebles: "He vingut a calar foc a la terra. Com voldria ja veure-la cremar! He de passar la prova d'un baptisme. Com em sento el cor oprimat fins que no l'hauré passada! ¿Us penseu que he vingut a portar la pau a la terra? Us asseguro que no. És la divisió, el que he vingut a portar. Des d'ara dins una mateixa casa n'hi haurà cinc de dividits: Tres contra dos, i dos contra tres. El pare renyirà amb el fill i el fill amb el pare; la mare renyirà amb la filla i la filla amb la mare; la sogra renyirà amb la nora i la nora amb la sogra".

FRANCESC NICOLAU

Professor de la Facultat de Teologia de Catalunya

CULTURA CIENTIFICA

El cervell i l'ànima humana

62. Què diu la fe cristiana de l'ànima humana

Més que les disquisicions filosòfiques, que han estat el tema dels tres articles precedents, interessarà a molts lectors la doctrina que sobre la naturalesa de l'ànima humana ens ensenya la Bíblia i la Tradició. Resumir-la breument és el que farem avui. La fermesa que ens dona la fe, sabent que Déu que revela no ens pot enganyar, val molt més que tots els raonaments purament humans.

L'ànima en la Sagrada Escriptura

És clar que en la Bíblia no hi trobarem cap tractat científic o sistemàtic sobre l'ànima. La Paraula de Déu ens és dada per a la nostra salvació i no per a satisfer curiositats científiques. I a l'Antic Testament les idees principals són les següents: Al Gènesi llegim que Déu "bufant al nas de l'home, fet de la pols de la terra, li féu entrar un alè (neshemàh) de vida i l'home esdevingué un ésser viu (néfesh hayyàh)" (Gen 2,7). Amb el gènere literari peculiar d'aquest llibre sagrat se'ns diu que l'ànima humana és creada per Déu i infosa en l'home quan el seu cos ja estava format (cosa que pot entendre's, ja ho sabem, després d'una llarga evolució d'éssers vius).

I a tot l'Antic Testament sempre que es parla de l'ànima s'entén allò que dona vida al cos, la qual vida es manifesta amb l'alè. Els noms que rep són: *néfesh* (de *nefash*, respirar), "psyche" en els LXX i "ànima" en la Vg. *neshamàh* (alè), "pnoé" en els LXX i "halitus" en la Vg. *rúah* (esperit), "pneúma" i "spiritus", i també (de vegades) *leb*, "cardia" i "cor". La confrontació de textos mostra que encara que s'usin termes diferents no per això ja es consideren diversitats d'ànimes o parts de l'ànima, sinó que sempre es veu que només hi ha dos únics elements constitutius de l'home: un terrenal (pols, terra, carn) i un superior (*néfesh*, *neshamàh*, *rúah*, *leb*) sense que s'hi vegi cap distinció real en els conceptes que aquests mots insinuen.

L'espiritualitat i immortalitat de l'ànima humana ja s'apunten quan es diu que l'home és creat a imatge i semblança de Déu (Gen 1, 26). També se suggereix la immortalitat —més de l'home que de la sola ànima— en la frase "reunir-se amb els pares", que surt multitud de vegades des del Pentateuc. Aquesta immortalitat va mostrant-se cada vegada més clara al llarg dels llibres de l'A.T. fins arribar a Daniel (cap. 12), Saviesa (c. 5), 2 Mac (c. 7, 12, 14), on és ense-

nyada sense que hi pugui haver lloc a cap dubte.

Al Nou Testament la immortalitat dels fills de Déu no tan sols és pressuposada sinó proclamada clarament multitud de vegades. Vegi's com exemple la resposta que Jesús dona als saduceus a Mc 12, 18-27. Sant Pau moltes vegades insinua o afirma que aquesta immortalitat segueix immediatament a la mort (2 Cor 5, 7s; Flp 1, 21s; 1 Tes 4, 13-15; 2 Tim 4, 6-8,...) cosa que lliga amb la promesa que fa Jesús al bon lladre (Lc 23, 43): "Avui..."

Doctrina del Magisteri de l'Església

L'Església té la missió encomanada per Crist de custodiar i interpretar el sentit de la Paraula de Déu continguda en els Llibres Sagrats. Sobre aquest punt de l'ànima humana ja va haver de pronunciar-se contra les idees gnòstiques, que en sostenien la tricotomia platònica (Marcí, Cerdó, Valenti...); també contra Orígenes, que creia en les ànimes preexistents, en la identitat de naturalesa dels àngels i les ànimes humanes i dels animals...; contra Apol·linar que deia que en Crist només hi havia ànima sensitiva i no racional, la qual era substituïda per la di-

vinitat...

En el concili 8è ecumènic, Constantinopolità IV (869-70), és condemnada la doctrina de la duplictat d'ànimes en l'home, com contrària a la S. Escriptura i a la Tradició i es declara de fe que en l'home només hi ha una sola ànima que és racional (Denz.-Sch. 657-338).

La definició més important (i més discutida) del Magisteri Eclesiàstic sobre l'ànima humana fou la del 15è concili ecumènic, el de Vienne, de 1311, que condemnà la doctrina del franciscà Petrus Olivi que deia que l'ànima humana es componia de matèria espiritual i una part formal triple: vegetativa, sensitiva i racional, i negava que la part racional pogués ser forma substancial del cos; en conseqüència l'ànima només podia informar el cos humà per les formes inferiors, vegetativa i sensitiva. El concili va definir: "Reprovem com errònia i contrària a la veritat de la fe catòlica tota doctrina o proposició que temeràriament afirmi o posi en dubte que la substància de l'ànima racional o intel·lectiva no és veritablement i per ella mateixa (per se) forma del cos humà" (Denz.-Sch. 902/481). Com cal entendre aquesta definició dogmàtica? No pertoca a l'Església defensar una escola filosòfica particular; és clar que amb aquestes paraules no volia pas dir que la composició de matèria i forma en el sentit aristotèlic era un dogma de fe. La intenció del concili era condemnar l'error d'Olivi; allò que el concili considera de fe és

que no hi ha distinció entre part sensitiva i part intel·lectiva en l'única ànima humana en el fet de la seva unió amb el cos i per consegüent no es podia dir, com deia aquest franciscà, que només per les parts sensitiva i vegetativa l'ànima era forma del cos; i ho diu prenent la paraula "forma" en el sentit habitual d'aleshores de "principi causant de la vida" en el cos. I veu que això pertany a la fe perquè, si no, quedaria compromesa la unitat de naturalesa humana en Crist. I no prejutja pas que sigui de fe la composició hilemòrfica. Cal dir, però, que hi ha hagut autors que han interpretat diversament aquesta definició conciliar. No ens hi entretindrem.

Citem encara el 18è concili ecumènic, el Laterà V (1513), que contra averroistes i alexandristes, defineix, després de citar el concili de Vienne, que l'ànima humana és (per la seva naturalesa) "immortal i, segons la multitud de cossos en què s'infon multiplicable individualment, i multiplicada, i s'hi ha de multiplicar". (Denz.-Sch. 1440/738). Aquesta afirmació la fa perquè els averroistes deien que era una sola ànima intel·lectiva la que animava tota la humanitat.

Resumint, el magisteri de l'Església ens diu que tenim una sola ànima, creada per Déu, que és racional, que s'uneix al cos per ella mateixa formant un individu únic, diferent dels altres homes, i que és immortal per naturalesa. D'aquests punts, els cristians no en podem dubtar.

aldees infantils s.o.s. de Catalunya

Membre de l'Associació SOS Kinderdorf International (adherida a la UNESCO)

TU TAMBÉ POTS SER "MARE SOS"

.....en una "ALDEA INFANTIL SOS", obra basada en els següents quatre principis:

Una mare... que amb el seu amor i les seves atencions recupera físicament i emocionalment l'infant abandonat.

Uns germans... a totes les cases hi viuen infants de diferents edats i sexes.

Una vida integrada en la societat... com els altres infants van a l'escola de la seva localitat i juguen amb ells, riuen i són feliços.

La "mare SOS" s'ocupa de 7 o 8 infants i administra la casa que li ha estat assignada.

Oferim:

- Una Llar equipada en una "Aldea Infantil SOS"
- Pressupost mensual per a la llar.
- Suport social i psicològic.
- Contracte de treball: sou + S.S., vacances, etc.

Es requereix:

- Edat entre 28 i 40 anys.
- Ser soltera o vídua sense fills
- Vocació maternal i capacitat de lliurament
- Aptitud per organitzar i administrar una casa

Si hi estàs interessada truca, si et plau al tel.: (93) 417 75 39

Vida Creixent

Moviment cristià de gent gran

Es parlà de la necessitat que el moviment es doni a conèixer més

Els grups de Tarragona celebren la fi del curs

L'amistat no fa mai vacances, però les activitats mereixen un cert descans. Per això, els grups de "Vida Creixent" de Tarragona ciutat es van reunir, per celebrar el fi de curs, a la Casa Tutelar de Sant Josep, una institució que mereix una atenció i un comentari molt especials. Els 80 nois que hi són acollits gaudeixen d'un ambient i unes condicions que els fan sentir estimats i motivats per esdevenir adults ben preparats i amb aspiracions de ser útils a la societat.

L'amic Josep Riera, el pioner i actualment coordinador diocesà del nostre moviment a Tarragona, comentà els diferents actes, reunions i activitats a la nostra diòcesis i destacà com és d'important la coordinació existent entre les vuit diòcesis catalanes, així com la participació de tot Catalunya a l'Aplec celebrat a Montserrat el propassat mes d'abril. També es referí a la

Trobada de Germanor, a l'Ametlla de Mar, entre la nostra diòcesi i la de Tortosa; l'assistència delegada a l'Assemblea de "Vida Ascendente", celebrada a El Escorial, i als preparatius per un gran Congrés Internacional que tindrà lloc a Panamá el proper mes d'octubre.

Acabà demanant a tots els membres i simpatitzants de "Vida Creixent" que pensin en la necessitat de donar-nos a conèixer més i més i de procurar, ja des d'ara, el millorament pel proper curs.

El Consiliari diocesà, pare Turón, partint de dos fets —un viscut i l'altre de tipus anecdòtic—, va fer-nos adonar que en un món tan orfe d'amor com és l'actual, nosaltres, la gent gran, hem d'estimar i fer participar els altres del tresor més valuós que Déu ha posat a les nostres mans: l'amor! Sabent que el portem a dins, hem de procurar

comunicar-lo sense reserves a tothom que tingui contacte amb nosaltres: la família, els amics, el carer, a l'Església, etc. És així com treballarem eficaçment per donar a conèixer l'Amor de Déu i ajudarem a créixer l'Església de Jesucrist.

Com a cloenda, se celebrà l'Eucaristia, i a l'homilia, el consiliari, mossèn Claver, va glossar les idees ja exposades i va exhortar tothom a treballar i moure's en l'ajut constant a l'Església i als nostres germans.

Al final, va servir-se un berenar dolç i refrescant, en el qual tots s'acomiadaven afectuosament i es desitjaven un bon estiu i amb ganes de tornar a reprendre les activitats el curs vinent amb nous afanys i amb energia renovada.

ERMINI ABELLÓ i CABRÉ
Tarragona

"L'Europa que representeu es troba al llindar d'una nova etapa del seu CREIXEMENT, tant per a ella mateixa com per la seva relació amb la resta del món".

(JOAN PAU II, als diputats de l'Assemblea Europea, octubre del 1988)

"Per què tenim més confiança, Senyor, en el passat

que no pas en el futur?

Quan serem capaços de cridar,

per la força de la fe,

que sempre podem

aconseguir que alguna cosa

nova,

diferent,

sorprenent,

inesperada,

neixi en nosaltres

al moment més impensat?"

(Del Butlletí dels E.M.D.)

Per una bona convivència

Quan, de petits, assitiem a la catequesi, apreníem que hi ha uns pecats anomenats "capitals", dels quals avui gairebé no se'n parla. Això no vol pas dir que hagin desaparegut del nostre viure quotidià i que no continuïn dificultant la bona convivència entre les persones ni que, en més d'una ocasió, no afectin el bon nom i la bona reputació d'algu, o d'alguns.

Voldria parlar d'un d'aquells pecats, el de l'enveja, que malgrat ser encara força corrent, sembla que no li és concedida massa importància, tot i que ataca i perjudica moralment, les persones que en són víctimes.

L'envejós no pot sofrir que els altres prosperin. Per això tracta de destruir-ne la bona fama o prosperitat. Una de les causes de l'enveja és que vivim en una societat que sobrevalora l'èxit per damunt de tot. Per aconseguir-lo, fa un ús deshumanitzat de la competència i de l'agressivitat. Tot intent de solidaritat i de cooperació és mal vist.

També és ben comprensible que, des d'un punt de vista cristià, hom es qüestioni si un comportament així és o no evangèlic, i si s'adiu o no amb aquells ensenyaments del catecisme que aprenem d'infants. Recordem que, ja aleshores, se'n deia que "contra enveja, caritat", o sigui que hem d'estimar i no pas envejar.

Pel que fa a les fonts de la fe que han d'orientar i acompanyar la nostra conducta, no podem pas pretendre aportar ací un aplec exhaustiu de textos bíblics. Només de passada podríem recordar: el primer pecat d'enveja; el de Caïn i alhora el fonament bíblic de la solidaritat, en la pregunta que el Senyor li fa sobre què n'ha fet, del seu germà Abel.

A partir d'aquest fet, són nombroses les referències que podem trobar en els llibres sagrats: —"És millor ser just no tenint gaires béns, que ser malvat en l'opulència"... "El Senyor vetlla per la vida dels honrats"... "Des de jove fins avui, que ja sóc vell, no he vist encara un just abandonat"... (Salm 36).

I al Nou Testament trobem aquells savis consells que sant Pau escrivia als romans: "Que la caritat no sigui mai fingida"... "avorriu el mal, adheriu-vos al bé"... "no sigueu indolents en el zel; sigueu fervorosos en l'esperit"... "pacients en la tribulació, perseverants en l'oració"... "en les necessitats dels bons feu-los participar dels vostres béns"... "Alegreu-vos amb els qui es tan alegres, ploreu amb el qui ploren"... "tingueu tots uns mateixos sentiments"... "Si és possible, en tant que depengui de vosaltres, viviu en pau amb tothom"... (Rm 12:9-18).

Si en tots els camps de l'activi-

tat humana "l'enveja és mala consellera", com és diu en un dels asenyats i populars adagis de la nostra cultura, resultaria del tot incongruent i nefast que una cosa així es donés en el si de la nostra Església, sempre tan curulla d'iniciatives i amb tanta abundància d'organitzacions.

Cal tenir en compte que, dins d'una gran varietat d'aspectes i mitjans diferents, tot es mou entorn d'una mateixa i única finalitat: la d'apropar les persones i tota la societat a la persona de Jesucrist, a qui el Pare ho ha posat tot a les seves mans, i a través del qual tota la creació és cridada a participar de la benaurança i la felicitat que, encara que eterna, vol que comenci ja en aquesta vida terrenal i efímera.

Per això, desitgem que tots els qui, amb noms i estris diferents, treballen en el camp de l'evangelització i la catequesi, junt amb la recerca sincera de prosperitat per a tothom, en la justícia, el respecte i l'amor mutus, ens mogui sempre i per damunt de tot el desig de coparticipar i compartir els uns amb els altres les pròpies dificultats o triomfs. Amb "una caritat mai fingida" i agermanats "per uns mateixos sentiments".

FRANCESC LLOBERA
Sabadell

Una vellesa fecunda...

La vellesa comporta temors, però també alegries i esperances. Hom pot utilitzar aquest temps de més pausa per a aprendre, fer i gaudir de tot allò que abans fou impossible... Els anys ens han ensenyat —no hem après?— a ser pacients, a saber esperar, a ser realistes, a saber viure la realitat de cada dia convençuts que cada dia té la seva preocupació i malgrat tot cada dia surt de bell nou el sol... Ser conscients d'això no amarga la vida..., no reconeix-ho, sí.

Separar la vellesa de la capacitat de transmetre als altres la pròpia experiència és una crueltat i una disbauxa...

Viure la tercera generació és un goig; el de contemplar els fills dels fills... Alguns arriben a la quarta generació sense que per això se'ls pugui considerar que ja han arribat a la que avui se'n diu quarta edat...

Una vellesa fecunda, no arriba sobtadament..., es preveu i es prepara amb anticipació.... És un fer-se gran abans d'hora per fruir més i millor dels anys cimers.

Tancar-se..., atemorir-se... és ofegar tota fecunditat. Restar sempre obert a tot i a tots és signe d'eterna juvenesa...

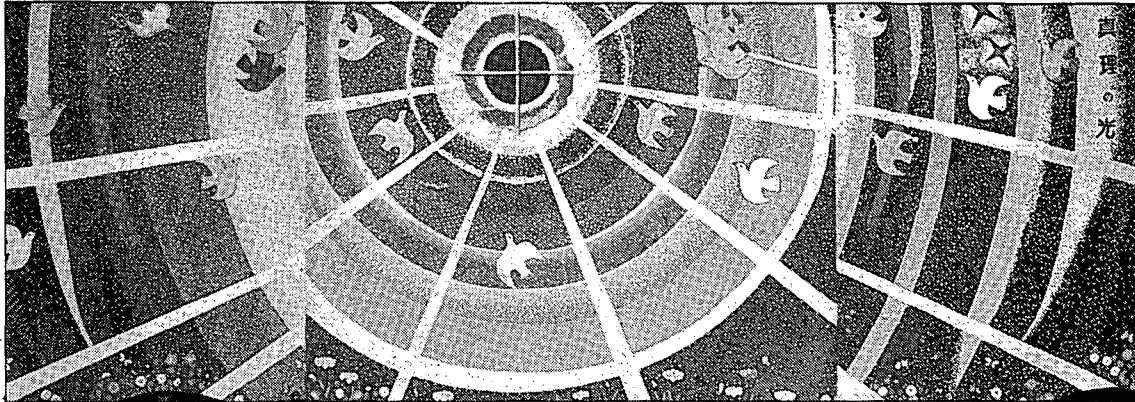
Cert que a una veu vibrant i encoratjadora se'n segueix un to de veu més apacible i reposat però no per això menys encoratjador...

Cada edat dona els seus fruits..., la innocència dels infants..., la fogositat dels joves..., la gravetat dels adults..., la maduresa de l'ancianitat... No podem demanar la lluna en un cove, però tampoc no hem de menysprear els fruits de cada temps...

La memòria, com les cames, s'ha de fer servir per evitar-ne l'anquilosament. Felicitat aquell que cada dia és capaç d'aprendre coses noves amb il·lusió.

LLUÍS ANTONI

Era la filla gran. Quan va prendre la decisió d'anar-se'n a fer de missionera, no volia dir res a la seva mare per no donar-li un disgust. Però, la mare ho va acceptar amb molta il·lusió. Francesca Rovira, missionera de Crist Jesús, reconeix que l'ambient de casa era propici a la seva formació. Molt coneguda a Tarragona per l'habilitat de les seves mans, era una bona modista. Va estudiar a l'Escola Massana, de Barcelona, la tècnica del mosaic, i avui és una de les artistes més reconegudes. Al Japó, prepara el projecte del monument per la Pau. Ella ha treballat sempre per la pau pels camins de l'art.

Francesca parla, sempre que pot, d'esperança.

Francesca Rovira

Artista i missionera al Japó

—El Japó és un país molt diferent al nostre i te n'hi vas anar, sabent només el català i el castellà. No et va ser difícil adaptar-te?

—Somriu: Al començament tot costa. L'idioma japonès és fàcil d'aprendre d'oïda; jo l'he après

així, perquè la fonètica s'assembla a la nostra (menys en el so "tshu"). En canvi, llegir i escriure és difícil, t'has d'aprendre 2.000 signes! Mira —i dibuixa uns signes que recorden un sol i una muntanya—, això vol dir Japó, l'imperi del sol naixent. La cons-

trucció de les frases és al revés que en català!

Però el caràcter japonès és delicat... Certament, el que se'n diu és veritat: són molt treballadors, viuen per la feina; així i tot tenen una gran rectitud de consciència i senten una gran simpatia per l'Església catòlica, sobretot els joves. Molts volen casar-se per l'Església, i impartim curssets de dos mesos per preparar-los.

—La societat japonesa venera la tradició, la influència d'occident ho ha canviat?

—Bé, s'han occidentalitzat en alguns aspectes i continuen mantenint les tradicions. Els pares preparen els casaments de les filles ("omia"), però avui la noia pot dir no. La majoria dormen a terra sobre el "tatami" (estora d'arròs) i no s'acostumen als llits. També es descalcen en entrar en un lloc. A l'església es treuen les sabates i es posen unes sabatilles. Després de 25 anys de fundar-se l'escola, encara es descalcen abans d'entrar-hi.

—Treballa a la diòcesi d'Hiroshima, al sud del Japó, concretament a Iamagutxi, on va estar predicant sant Francesc Xavier. Per què vas voler anar al Japó?

—Oh, no! Jo m'havia ofert per anar a missions, on m'enviessin; fins pensava que podria ser a l'Àfrica.

—Quina tasca havies de realitzar?

—En principi, s'havia d'obrir un taller de costura; jo era modista a Tarragona. Tanmateix, al final no va poder ser. A missions s'ha de fer apostolat i treballar en alguna cosa. Els japonesos són

molt artistes i vam iniciar com una mena de club on es feien nines i esmalts. Finalment vam pensar a treballar el mosaic (aquí el mosaic és una novetat, només fa 20 anys que s'hi ha començat a fer), ja que els esmalts demanen un material molt car, i es necessita forn.

Vaig fer una Mare de Déu pel col·legi i, en veure-la un mossèn, va voler un mosaic; després, més gent va demanar-me'n més. M'ajudaven a enganxar el mosaic les mares dels nens del jardí d'infància o alguns cristians de Bofú.

—Com t'ho fas per fer mosaics?

—Primer prego i faig contemplació; després, dibuixo sobre fusta, i acabo amb la realització en mosaic. M'encanta el joc de llum i d'ombra. He escollit el camí de l'art per ser llum de l'Evangeli pels meus germans japonesos. Aquest impuls artístic em ve de nena, quan confeccionava nines de drap o modelava pessebres. Vaig aprendre la tècnica a l'Escola Massana, de Barcelona. Recordo amb un afecte especial el professor de mosaic, el senyor Macià, i els companys; molt bona gent.

Francesca Rovira ha realitzat múltiples obres, fruit de la contemplació, com "Maria, mare de gràcia", a Iamagutxi; "L'àngel de la guarda", d'un jardí d'infància; "Crist ressuscitat", de 4 metres d'alçada per 2,6 d'ample, a l'absis del Centre Catòlic de Iamagutxi; "El sant sopar" que presideix l'altar major de Bofú; "Jesús i els nens", entre altres obres. El 1984 va ser escollida personatge de l'any al Japó, com a recompensa per la seva tasca artística. Se li ha

proposat construir el monument per la Pau, al parc nacional de Iamagutxi. Aquest monument es construirà amb les totxanes que els nens hi han portat el dia de la Pau; algunes són de cases enderrocades en temps de la guerra.

—Com veus el moviment catòlic al Japó?

—Fa dos anys, es va celebrar un Concili i es va insistir que els cristians fossin més oberts, que no s'amaguessin; encara els queda l'esperit de por de les persecucions que va haver-hi fins a inicis de segle... Vivim en una illa, i això pot influir sobre el caràcter, que sigui més tancat. A les illes Goto—molt petites— trobem cristians amagats i que no reconeixen l'Església catòlica actual, perquè mantenen tradicions i ritus de fa bastants segles.

Així i tot, els bisbes són japonesos, qüestió molt important; entenen la idiosincràsia de la gent. Respecte a les vocacions religioses, es mantenen com després de la segona guerra mundial, no n'ha augmentat el nombre... En canvi, les comunitats laicals van creixent, els grups de pregària a la paròquia arrelen amb força, el caràcter japonès necessita trobar-se recolzat per llançar-se a l'apostolat.

—I ara, quines perspectives tens?

—Sospira: Un curs internacional de l'orde a Xabier; es fa cada dos anys i dura uns quatre mesos. Hi van religiosos de l'Índia, el Zaire, el Japó i Sud-amèrica. Sobretot em fa molta il·lusió retrobar-me amb les companyes de noviciat. Després, un cop acabat el cursset, me'n tornaré cap al Japó.

—No tens por dels moviments sísmics?

—Bufa: T'acostumes als terratrèmols; jo en dic la producció japonesa de la terra... Sempre s'ha de seguir les indicacions: Primer de tot, apagar el foc i sortir a fora; si és possible, és millor anar a un bosc perquè les arrels dels arbres aguanten més la terra. Els terratrèmols són cíclics, aviat se n'espera un de fort... Allà, quan hi ha un terratrèmol, tot tremola: el llit, la taula, l'escala; i l'endemà tot hom comenta: "Vas notar...?". Al Japó, també hi ha tifons cada any en zones poblades; sempre provoquen víctimes, però la gent hi continua vivint.

—Acabada la conversa, abans d'anar-se'n, Francesca Rovira s'atura i diu: "Si us plau, no parlis malament dels meus germans japonesos, perquè jo me'ls estimo molt".

NÚRIA ORIOL PALAREA

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

Ja són més de 450 les missioneres i missioners que reben Catalunya Cristiana gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

Rebre "CATALUNYA CRISTIANA" és com rebre una carta de casa "

Francesca Rovira. JAPÓ

MISSIONERS QUE ESPEREN PADRÍ:

ASSUMPTA PRATSOBREROCA (GNTE. DELS POBRES)	
GÓMEZ CARREÑO, S/N - CASILLA 113	
VINA DEL MAR	
CHILE	10.650.- Ptes
GUILLER BAUZA I BAUZA	
RWAMAGANA	
B.P. 37 - RWANDA	
AFRIQUE CENTRALE	11.400.- Ptes
P. RAMON VICENS	
KIDAHWE CATHOLIC PARISH	
P.O. BOX 259 - KIGOMA	
TANZANIA	11.400.- Ptes
BUYANGO CATHOLIC MISSIONS	
P.O. BOX 753	
MARAGOLI	
KENIA (EAST AFRICA)	11.400.- Ptes

Butlletí de subscripció

Nom i cognoms Tel.

Direcció D.P. Província

Població el missioner

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" (nom i cognoms)

L'import el farà efectiu mitjançant:

☐ taló que adjunto ☐ gir postal

☐ domiciliació segons l'adjunta autorització:

Domiciliació: Banc/Caixa Sucursal n.º

N.º compte corrent Població Província

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meua autorització per aquest pagament.

Població Data

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/ València, 244, 2on. 08007 Barcelona - Tel.: 215 27 39

PER PRIMERA VEGADA, DES DEL CONCILI VATICÀ II, ÉS A L'ABAST DELS FIDELS DE PARLA CATALANA EL

MISSAL FERIA

EN EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

Amb els textos eucològics i lectures de les misses de totes les fèries de l'any, de les celebracions del Propi dels sants, de les misses del Comú, rituals, per diverses necessitats, votives i de difunts. Ordre de la missa amb les pregàries eucarístiques del Missal romà, la pregària V (del Sínode suís), les de reconciliació i d'infants.

Dé venda a les llibreries

Format, 11x17 cms. - 2.208 pàgs. paper bibloprint - Impres a dues tintes Enquadernació de simil·pell - P.V.P. (amb IVA), 5545 ptes.

EDITORIAL REGINA, S.A. - Mallorca, 87 i 89 - 08029 BARCELONA

LLIBRES

Per entendre els fonaments de la teoria de la tècnica psicoanalítica (*)

Aquesta és una obra en dos volums sobre teoria i pràctica de la psicoanàlisi. Aquest primer volum està dedicat als fonaments de la teoria de la tècnica psicoanalítica. Després de definir el seu punt de vista com una perspectiva històrico-crítica, els autors revisen sistemàticament els conceptes clau del tractament psicoanalític —transferència, contratransferència i resistència—, així com el problema de la iniciació i conducció de la teràpia, la interpretació dels somnis, el paper dels models i la relació entre la teoria psicoanalítica i la pràctica terapèutica. Aquest enfocament els porta a examinar en profunditat el sentit de les regles en psicoanàlisi, més que a proposar-ne un seguiment a

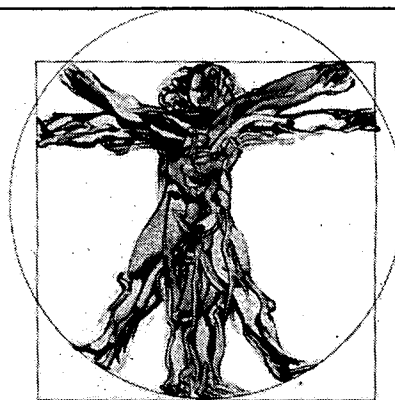
cegues. L'orientació de l'obra, crítica i no doctrinal, té el seu origen en l'activitat dels autors en recerca psicoanalítica empírica a la Universitat d'Ulm. Un fil conductor important del llibre és el tema de l'aportació de l'analista en el procés terapèutic. Amb l'èmfasi posat en l'activitat desenvolupada per l'analista en la situació de tractament, els autors esperen ajudar a minimitzar els desenvolupaments divergents d'escoles de pensament psicoanalític, a través de l'estímul d'un enfocament crític en la teoria i en la pràctica.

Helmut Thomä és des del 1967, professor de psicoanàlisi i director del Departament de psicoteràpia de la Universitat d'Ulm i de l'Institut psicoanalític d'Ulm.

Horst Kächele és professor de psicoanàlisi en la Universitat d'Ulm i analista didàctic a l'Institut de psicoanàlisi de la mateixa ciutat.

El text ha estat augmentat significativament per Juan Pablo Jiménez, psiquiatre i psicoanalista xilè, el qual va incloure en aquesta edició importants contribucions provinents de l'àmbit llatinoamericà, a més a més, de discussions sobre les teories de Melanie Klein i de molts autors més.

(*) Helmut Thomä, Horst Kächele i altres autors, **Teoría y práctica del psicoanálisis: I. Fundamentos**, versió castellana de Gabriela Blum-Jiménez i Juan Pablo Jiménez de la Jara. Editorial Herder, Barcelona 1989. 520 pàgines.

Helmut Thomä
Horst Kächele

Teoría y práctica
del
psicoanálisis
I Fundamentos
HERDER

COSTUMS I TRADICIONS

Capelletes ambulants

ESTEVE BUSQUETS I MOLAS

Un dels fascicles publicats per Francesc Salleras i Juan dins la col·lecció "Jovellanos", de Ciudad de Mallorca, és la "Petita història de les capelletes ambulants" d'aquella illa. L'estudi, molt breu, però força interessant, és del teatí Gabriel Llompart, especialista en temes de tradició i costumari religiosos.

El tema m'ha recordat l'existència, també a les terres catalanes peninsulars, de tals objectes. Almenys les recordo encara vives, al Ripollès, en els anys de la meua joventut. Dic vives en sentit figurat, és clar; vull dir que eren presents en aquells topants.

Les capelletes ambulants, tant a Mallorca com a Menorca, Eivissa i ací, encara que de formes diferents, eren utilitzades per a captiris. Les solien dur els aplegadors —donats, saners o ermitants— de santuaris i ermites. Les duïen penjades al coll, amb les portes obertes; n'hi havia que tenien un reixat perquè ningú no pogués tocar les imatges —generalment de la Mare de Déu—, rodejades de flors boscanes que els aplegadors renovaven pel camí, encara que n'hi hagués d'artificials.

Els aplegadors, doncs, anaven pels pobles i les cases de pagès veïnes dels santuaris i ermites pels quals captaven. La majoria duïen un burret, o mula, amb unes sàrries que hom procurava anar omplint de blat, de farina i d'altres productes de la terra. A més a més, si queia alguna almoïna en monedes, la dipositaven al fons de les capelletes en uns calaixets amb forma de guardioles. I on s'escaigués que es fes de nit, els pagesos hostatjaven de

bona gana els aplegadors: sopar, rosari i lliit.

Degué ser per influència d'aquest costum, que el beat català Josep Manyanet va crear la visita domiciliària de la Sagrada Família, la qual, segons tinc entès, encara es practica en algun lloc.

A Mallorca, foren els teatins, els introductors d'aquesta devoció. Es tracta d'unes capelletes, amb portelles i amb les imatges de la Sagrada Família dins, que o bé a càrrec d'una zeladora —com a Mallorca— o de mans dels devots que durant uns dies, un més o una setmana les tenen a casa, són dutes d'uns domicilis a uns altres, formant així una cadena d'unió devocional entre famílies.

També hi ha, o hi ha hagut, capelletes ambulants d'aquesta mena amb imatges de la Mare de Déu en diferents advocacions, i de sants i santes, però la devoció més estesa ha estat la de la Sagrada Família.

Quan a una casa hi arribava la capelleta, era col·locada de seguida en un lloc d'honor i hom li encenia una "xinxeta" perquè la il·luminés nit i dia. No cal dir que s'hi resava al davant, no sols el Rosari —les famílies que el deïen—, sinó oracions apropiades que s'aplegaven en un llibret, preparat justament pel Beat promotor de la devoció. I, segons que sembla, en alguns indres, fins i tot menuts i grans dedicaven alguna cançoneta als hostes celestials. Amb uns versos anònims, trobats segons es diu en una de tals capelles a Mallorca, repetim: "Dau-mos los vostres amors/ que ens faran viure amb gaubança,/ nodriu la nostra esperança/ que en sou l'arc de set colors".

Montserrat Altarriba, guanyadora del VII Premi Montseny de poesia

Montserrat Altarriba ha estat la guanyadora del VII Premi Montseny que en aquesta edició ha estat de poesia i és dotat amb 100.000 pessetes, per la seva obra "Somni d'un insòlit desig".

En aquesta edició es presenten 33 obres, i el jurat estava presidit pel Salvador Millet i constituït per Albert Manent, Llorenç Gomis, Jesús Masferrer i Eugeni Bofill.

Els finalistes foren Alicia Tello, Pere Font i Vilardell, Francesc

Vallverdú i Josep Bofill, als quals fou lliurada una placa commemorativa en un acte celebrat a Viladrau, el qual fou presidit pel president del Parlament català, Joaquim Xicoy.

Fins ara, el premi era de poesia i prosa, però presentava una gran dificultat per al jurat haver de valorar tots dos gèneres i donar un sol premi. En la propera edició es tornarà als dos gèneres, amb premi per a cada modalitat.

CUINA

Paté danès

300 gr. carn magre de porc	250 cc de llet
300 gr. carn magre de vedella	1 ceba mitjana
8 llesques de pa de motlle	3 ous
Dues cullerades tàperes	llorer i farigola en pols
6 cogombrets	salsa de tomàquet espessa

Treieu la crosta del pa i mulleu la molla amb llet calenta. Trinxeu les carns, amb la ceba, fins que quedi molt fi; barregueu-ho amb el pa remullat amb la llet, dues cullerades de salsa de tomàquet espessa, 3 cogombrets, i els 3 ous sencers; poseu-ho tot en un recipient, salpebreu-ho i afegiu-hi una mica de llorer i farigola en pols; aleshores, tireu-hi un grapat de tàperes. Barregueu-ho tot molt bé i col·loqueu-ho en una terrina o motlle i coeu-lo al forn durant una hora si fa no fa. Quan estigui cuit, deixeu-ho refredar una mica, tombeu-ho sobre la plata de servir, poseu la salsa de tomàquet espessa i adorneu-ho amb 3 cogombrets tallats en forma de ventall i alguna tàpera. Feu-ho un dia per l'altre.

MARIA GLÒRIA MUNTAÑOLA

Hotel Sant Antoni SANT ESTEVE D'EN BAS

Anomenat "La petita Suïssa Catalana" per Joan Maragall.
480 metres d'altitud

Lloc ideal per unes bones vacances durant tot l'any pel seu microclima. Habitacions amb bany, piscina, tennis, terrassa, bar, salons i calefacció central. Tel. (972) 69 00 33.

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalsescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.

COSM. Balmes 64 3er 2a.
Tels. 317 41 44 - 302 59 83
Pref. Concert entrevista.

VALENTINE

La pintura ideal

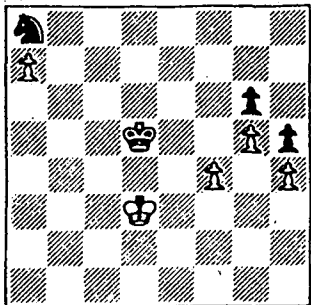
ESCACS

per JAUME MORA

DIAGRAMA 287

Blanques juguen i guanyen.

I què hi fa, pobrissó, el cavall, al racó?

Solució al diagrama 286

A Ad5-c6 i abandonaren

JEROGLÍFIC

per SNOOP

RIU EUROPEU

U L A

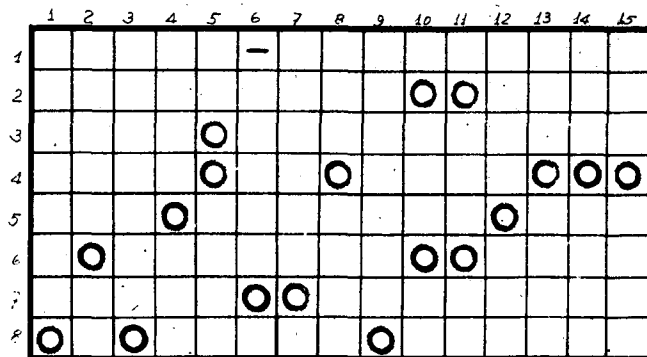
Solució al 516

VIVENT

(9) VI (5) V EN T

ENCREUATS

per ROSA COLLELL

HORITZONTALS

- Última època del terciari inferior, situada per sobre de l'eocè.
- Màquina que fa algunes funcions semblants a l'home. Nom d'arbre.
- Dit del cas utilitzat en algunes llengües per indicar que una cosa és situada a l'interior del lloc considerat.
- Gegant mític. Fibra tèxtil.
- Nota musical. La capital de la Garrotxa.
- La sogra de Rut. Preposició.
- Més que bé. Cent.
- Estimi. Objecte que usen alguns per fumar.
- Obsequiar. Donar.
- Consonant. Membres de les aus. L'extraterrestre.
- Vocal. Eructe. Cent-u.
- Lletres diferents. Extrem inferior de l'intestí recte.
- Vocals diferents. Serra del pre-Pirineu català, on hi ha el túnel que comunica amb la Cerdanya.
- Fibra tèxtil. Xifres romanes.
- Esclava de Jacob. A l'inrevés, cova famosa de les Illes.

VERTICALS

- El Fundador de la CORAL SANT JORDI.
- Que suporta magnànimament les adversitats. Cognom del pintor de Cadaqués.
- Ibèric. Règim polític on el poder és en mans d'un grup de persones poderoses.
- Cognom d'un dibuixant i pintor, fill de lleidatans, que anà a viure a Barcelona i col·laborà en una sèrie de revistes: "Els quatre gats" etc. Article. Domini ple i absolut, franc de serveis sobre béns i immobles.
- Plur., nom d'home. Os parió, pla, ample i de forma triangular que constitueix la part posterior de l'espatlla. Lletres diferents.
- Cent. Antiga regió de la província balcànica. Moviment pel qual algú llançant-se a l'aire està uns moments sense tocar de peus a terra.
- A la Roma clàssica, mentre del col·legi sacerdotal, encarregat de celebrar el sacrifici en honor de Júpiter. Anar davant d'algú.
- U. Pàtria d'Ulises. Tuberculosa.

SOLUCIÓ

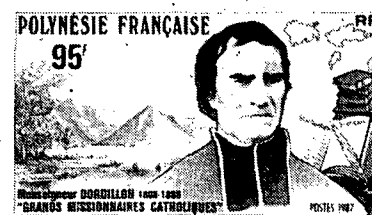
- Oriol Martorell.
- Longanimes.
- Iber.
- Gose.
- Ots.
- C. Illiria.
- Epuio.
- I. Itaca.
- Regalar.
- T. Ala.
- O. Rot.
- RDGU.
- BAU.
- L. LLI.
- L. Art.

VERTICALS

HORITZONTALS

FILATÈLIA

per ENRIC GRAUPERA

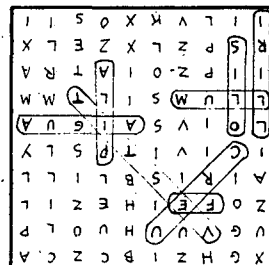
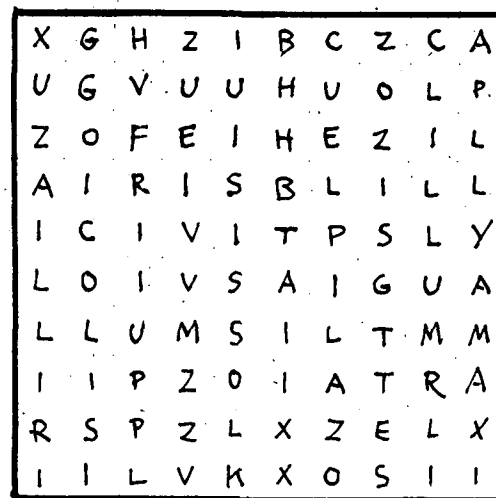
MISSIONER A LA POLINÈSIA

La Polinèsia francesa ha dedicat aquest segell a monsenyor René Ildefonse Dordillon (1808-1888), religiós de la Congregació del Sagrat cor de Picpus, el qual fou durant 35 anys bisbe de les Illes Marquesines. Savi i poeta, feu nombrosos escrits i, sobretot, deixà preparat un diccionari de la llengua de les Illes Marquesines.

SOPA DE LLETRES

per SNOOP

CERCAR 8 COSES SIMBÒLIQUES DEL BAPTISME

HORITZ.: Fe, aigua, llum.
VERT.: Liri, olis, pila.
DIAG.: Creu, vestit.

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

NOM
ADREÇA
POBLACIÓ Tel.
PREU LÍNIA SETMANES

125 pts.
250 pts.
375 pts.
500 pts.
625 pts.
750 pts.
875 pts.

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions.

Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244. 2.º. 08007 - Barcelona

VARIS

ANGLÈS, francès a domicili. Truqueu al tel. 218 22 31 de 9 a 10 de la nit.

DIRECTOR COMERCIAL, per a ram construcció, busca multinacional suïssa. Indispensable saber alemany o anglès. Truqueu al 258 65 03.

AUXILIAR CLINICA amb títol perruquera a domicili. Tel. 424 91 61 hores treball.

A L'ESCALA traspaso o llogu botiga amb habitatge. Tel. (972) 77 06 14, d'1 a 4. Sra. Vicenta Falcó.

SENYOR SOL, 61 anys, jubilat anticipat, idiomes, cultura, carnet conduir, salut excel·lent, s'ofereix horari parcial. Tel. 258 95 23 i 235 01 92 de 7 a 10 matí i 231 12 58 de 10 a 11 nit.

CLASSES DE TALL I CONFECCIÓ (C.E.P.P.S.)

Classes de tall i confecció, horari flexible, ambient acollidor. Informació de 5 a 8. C/. Canuda, 4. Tel. 317 17 90.

ORGANISTA-concertista amb amplíssim repertori estètic nacional i internacional. Cerco promotor o sponsor seriós que em proporcioni concerts recitals o audicions a catedrals i esglésies. Tel. 339 15 82.

VENDES

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial
Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys
Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General
Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic
Informació: 215 69 77 de 12 a 14 hores

Pel nostre port passen mariners d'arreu del món. Molts d'ells amb greus problemes. ¿Vols ajudar-los?

L'APOSTOLAT DEL MAR DE BARCELONA

necessita persones voluntàries per cobrir els següents serveis:

—visites a vaixells (dies laborables, matins o tardes)

—guàrdies de recepció a la residència "Stella Maris" (diumenges de 9 a 15 h. o de 15 a 21 h.)

—guarda nocturn per a la residència (de 21 a 8 h.). Pot dormir i tenir habitació pròpia. Possible ajut econòmic.

Per a aquests serveis, especialment el de visites als vaixells, és convenient, encara que no imprescindible, tenir coneixements d'anglès.

Apostolat del Mar, c/ Varadero, 8 Tel. 319 23 89. (Trucar tardes de 6 a 9, demanant pel Sr. García).

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

N.º 472

Històries d'Eixerits

Ja tornem a ser a casa

Ai! Tan bé que ens ho hem passat en aquell poblet! Aquests primers dies m'enyoro molt. Trobo a faltar en Pep amb els seus acudits, la Montse que sempre gemega i tota la trepa d'amics i amigues. Trobo a faltar aquell gelat que, gairebé cada vespre, ens menjàvem asseguts a la plaça del poble mentre fèiem petar la xerrada.

Trobo també a faltar molt el meu amic "Sidro", i les coses que m'explicava tot arreglant el bestiar; i a la senyora Genoveva, sempre tan acollidora i amable; i aquell saborós pa amb tomàquet i llonganissa que alguna tarda em donava per berenar.

La mare diu que si tan m'enyoro, algun any m'hi deixaran per mosso.

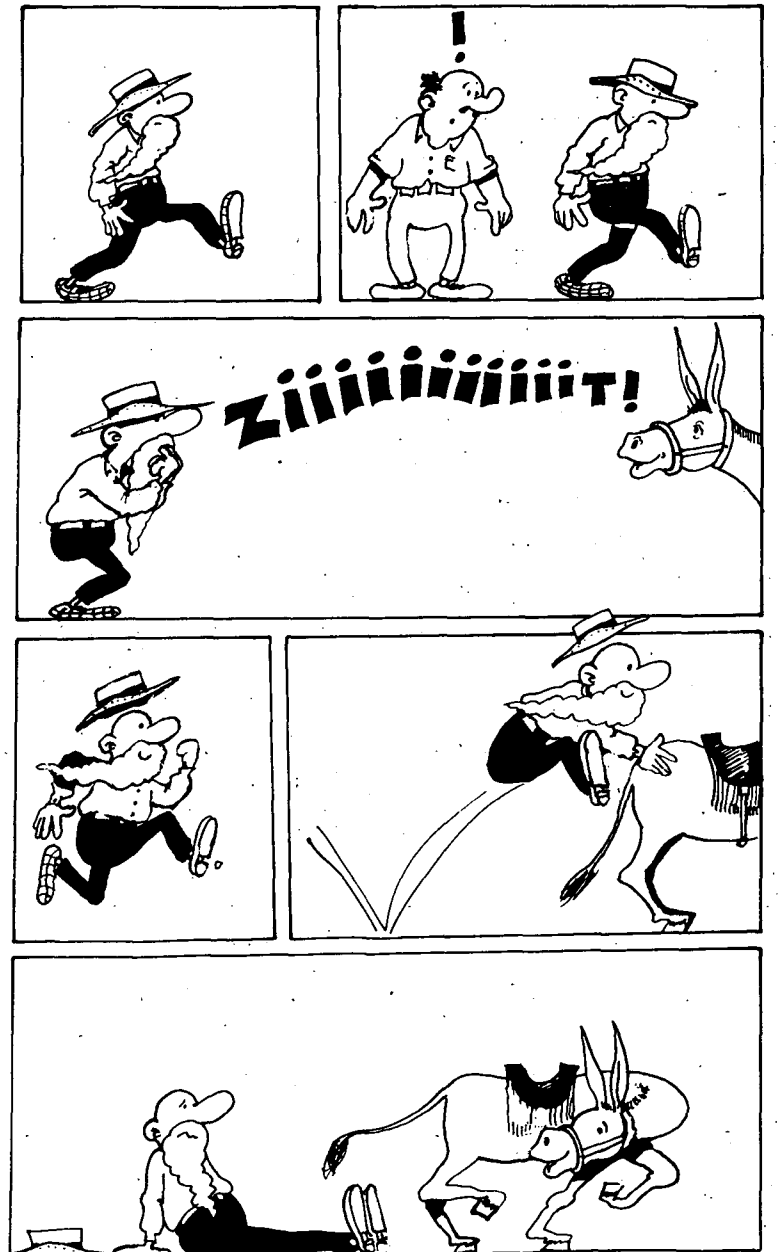
—I, què són els mossos, mare?

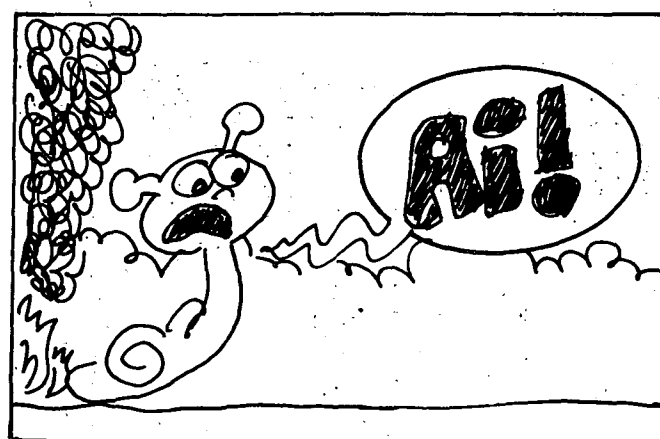
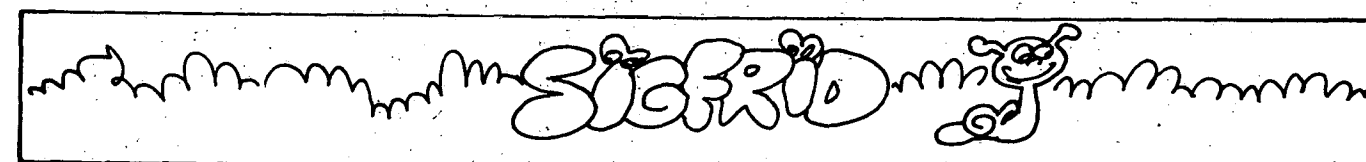
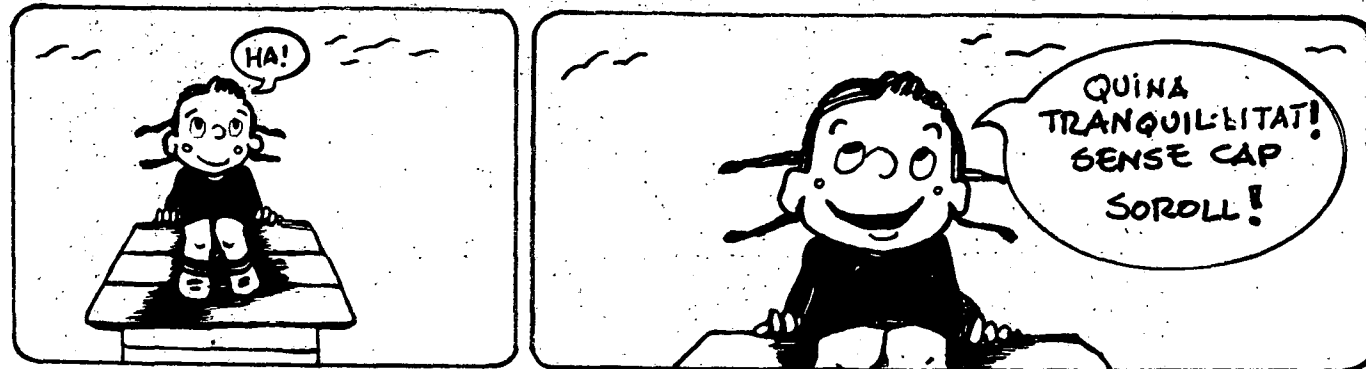
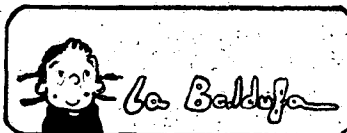
—Són persones que ajuden l'amo de la casa en els treballs del camp i del bestiar. Viuen a la casa i cobren un jornal.

Aleshores, he entès que la mare feia broma i que em volia treure les cabòries del cap.

Ara he tingut una idea. Per desfogar-me i alleugerir la pena que tinc, faré una carta a en "Sidro" i a la senyora Genoveva, donant-los les gràcies per totes les atencions que han tingut amb mi. A mi, no em faria res tenir el "Sidro" per amo. Diré al pare que fem còpies d'unes fotografies en què han sortit molt bé, i les hi enviaré. Em fa gràcia mostrar-los el meu agraïment i que sàpiguen que els recordo molt.

L'Eixerit

Jesús ens parla

Busquem l'Evangeli del diumenge: Evangeli segons sant Lluç, capítol 12, versets del 49 al 53 (Lc 12:49-53).

Reflexionem: 1. Jesús expressa amb paraules fortes el seu intens desig de salvar el món. És el foc del seu amor el que vol que abranti tota la humanitat. Quan parla del "baptisme que ha de rebre", és una manera de referir-se a la seva passió. Pensant-hi s'angoixa, però al mateix temps té un gran desig de veure ja realitzada l'obra de la salvació.

2. La pau que Jesús ha vingut a portar al món, no és la tranquil·litat dels qui viuen com els dona la gana, a em-pentes i rodolons, i sense pensar en els altres; sinó la pau de l'amor, de la veritat, de la justícia, de fer el bé, i això no s'aconsegueix sense dolor i sense lluita.

3. Jesús ha estimat els homes amb un amor apassionat i sense mesura. I no li agrada que nosaltres siguem mandrosos i ganduls a l'hora de fer el bé i d'estimar-lo a ell i als altres.

El mossèn

Les llàgrimes d'en Patapumba

Vet aquí que una vegada, temps era temps, quan a la terra encara no hi havia cap home i els animals eren grans i ferotges, al fons d'una cova negra i fosca vivia una família de mamuts. El mamut és un animal molt gran i pelut, semblant a un elefant. Aquesta família de mamuts estava formada per la mare mamut, el pare mamut i els seus dos fills, en Pataplaf i en Patapumba. Els dos germans tenien prohibit sortir de la cova sols perquè a fora hi havia massa perills.

Heus aquí que un dia, quan els pares havien sortit a buscar menjar, en Pataplaf va convèncer el seu germà petit per sortir a jugar fora de la cova. En Patapumba li agradava molt tot allò que veia a l'exterior: la llum, les plantes, els altres animals... però sovint pensava que hi faltava alguna cosa.

—T'has fixat, Pataplaf, que la terra és molt eixuta?, l'aigua només es troba a les fonts soterrades i als pous foradats a terra. —va comentar el petit mamut—; no et sembla que seria molt bonic si l'aigua sortís a la superfície?

—Au va, quina bestiesa! Si l'aigua sortís fora de les fonts, la perdriem i la terra s'ompliria de fang —va respondre el seu germà.

Els dos mamuts continuaren jugant sense adonar-se de l'hora que era i, en tornar a casa, van trobar els pares molt enfadats.

—Us hem dit un munt de vegades que no volem que sortiu sols de la cova. Com a càstig, no tornareu a sortir en tot el que resta de mes —els va dir el pare molt enfadat.

Els dies anaven passant i els dos petits mamuts complien el càstig, però en Patapumba estava més trist cada

dia. Un matí, i sense poder-ho evitar, el petit dels germans va posar-se a plorar. I va continuar plorant tot el dia. I per més que la seva mare va intentar consolar-lo, no va poder. Les llàgrimes no deixaven de rodolar per la cara del petit. De sobte es van adonar que les llàgrimes havien format un petit bassal a terra, i el bassal anava creixent i creixent, i com que la cova feia baixada, van començar a lliscar cap a l'exterior. I en Patapumba continuava plorant, i el riu que s'havia format corria cada cop més i s'allunyava més i més de la cova.

I el petit mamut encara va plorar molts dies, i les seves llàgrimes van banyar la superfície de gairebé tota la terra.

I des d'aquell dia, els rius corren i salten riallers per la Terra i els mars els recullen perquè no es perdin.

ANNA

DIUMENGE - 20

09.00 Missa des del Monte del Gozo
12.30 Matinal a TV3.
14.00 Matí esports estiu
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.35 Festival Tex Avery
16.00 Les aventures de Guillem Tell.
16.20 Batman.
16.45 Tarda de aventures:
"Capità Blood"

18.20 Històries de Hollywood
19.00 Pulaski
19.55 Mediterrània.
20.30 Telenotícies.
20.55 El temps.
21.10 30 minuts.
21.40 Califòrnia
22.25 Cita amb l'esport
23.25 Fi d'emissió

DILLUNS - 21

13.30 TV3-Segona vegada:
"Cita amb l'esport".
14.30 Telenotícies
15.00 El temps
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda.
17.25 Dibuixos animats.
18.00 He-man i els senyors de l'univers.
18.45 International Headlines
19.15 L'espanta ocells i la Sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati.
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Tot un senyor
22.10 Del teler al poder
23.10 Telenotícies
23.30 L'equalitzador
00.20 Fi d'emissió.

DIMARTS - 22

13.30 TV3 segona vegada:
La casa dels famosos/30 minuts
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda
17.55 Dibuixos animats.
18.20 He-man i els senyors del univers.
18.45 International Headlines
19.15 L'espantaocells i la Sra. King.
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Dallas (D).
22.30 Informatiu documental
23.30 Telenotícies.
23.50 L'equalitzador
00.40 Fi d'emissió.

DIMECRES - 23

13.30 TV3-segona vegada:
"Informatiu documental".
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred.
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda.
17.55 Dibuixos animats.
18.20 He-man i els senyors de l'univers
18.45 International Headlines.
19.15 L'Espantaocells i la Sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Dallas (D).
22.30 Informatiu documental
23.30 Telenotícies.
23.50 L'equalitzador
00.40 Fi d'emissió.

DIMECRES - 23

13.30 TV3-segona vegada:
"Informatiu documental".
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred.
15.30 A cor obert.
16.20 Pel·lícula tarda.
17.55 Dibuixos animats.
18.20 He-man i els senyors de l'univers
18.45 International Headlines.
19.15 L'Espantaocells i la Sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri.
21.40 Dallas (D).
22.30 Informatiu documental
23.30 Telenotícies.
23.50 L'equalitzador
00.40 Fi d'emissió.

DIJOUS - 24

13.30 TV3, segona vegada:
"Informatiu cinema"
14.30 Telenotícies.
15.00 El temps.
15.10 George i Mildred
15.30 A cor obert
16.20 Pel·lícula
17.55 Dibuixos animats.
18.20 He-man i els senyors de l'univers.
18.45 International Headlines.
19.15 L'espantaocells i la sra. King.
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri
21.40 La casa dels famosos
22.05 Esports flash
23.50 Motor a fons.
23.50 Tramuntana
00.10 Telenotícies.
00.30 L'equalitzador
01.20 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 25

13.30 TV3, segona vegada:
"Esports flash".
214.30 Telenotícies.

15.00 El temps.
15.10 Si, Ministre
15.30 A cor obert
16.20 Pel·lícula tarda.
17.55 Dibuixos animats
18.45 He-man i els srs. de l'univers.
18.40 International Headlines
19.15 L'espantaocells i la sra. King
20.00 Ràdio Cincinnati
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Gent del barri
21.40 Històries de Ray Bradbury.
22.10 La nit bruixa
23.10 Cagney i Lacey (D).
00.05 Telenotícies.
00.30 L'equalitzador
01.20 Fi d'emissió.

DISSABTE - 26

13.00 Sardanes.
13.30 Kidd Video -7-.
14.00 Jazz
15.00 Telenotícies.
15.25 El temps.
15.35 Els picapedra (D).
16.00 Les aventures de Sherlock Holmes
17.00 La ciutat dels Àngels
18.00 Esports en acció
20.00 Vida salvatge (D).
20.30 Telenotícies.
21.00 El temps.
21.10 Sorteig Lotto 6/49.
21.20 L'hora d'Alfred Hitchcock (D).
22.00 Pel·lícula: "Indomable Angélique"
23.40 Cinema de mitjanit.
"Frankenstein 90".
01.15 Fi d'emissió.

CANAL - 33

DIUMENGE - 20

20.40 Curar-se amb salut:
La litiasi biliar
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula:
L'harem
23.25 Fi d'emissió.

DILLUNS - 21

20.40 Joc de ciència.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula:
Trobada a l'abisme
23.10 Fi d'emissió.

DIMARTS - 22

20.40 Pobles de Catalunya:
Sanat Pau/Alcarràs
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula:
Freebie i Bean
23.25 Fi d'emissió.

DIMECRES - 23

20.40 Curar-se en salut.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula:
La presidenta
23.15 Fi d'emissió.

DIJOUS - 24

20.40 Mecanoscrit del segon origen
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula:
La lloba
23.30 Fi d'emissió.

DIVENDRES - 25

20.40 Botó fluix
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: I nosaltres per que no?
23.10 Fi d'emissió.

DISSABTE - 26

20.40 Pobles de Catalunya.
21.10 Telenotícies.
21.45 Pel·lícula: L'estrany amor de
Martha Ivers
23.45 Fi d'emissió.

DIUMENGE - 20

00.40 Filmoteca TV:
"El submarino amarillo".
02.05 Però ¿això què és?
03.30 El planeta miraculós.
04.25 El fugitiu.
05.45 El temps que vivim.
06.05 Documental.
06.20 Jazz entre amics.
07.20 Llarg-metratge:
"Las hermanas alemanas".
09.00 Visita de S.S. El papa Joan Pau
II a Espanya.
11.45 Avanç Informatiu.
11.50 Concert.
12.50 Nova gent.
13.40 Autopista vers el cel:
"Para siempre" (2a part).
14.30 Diumenge revista.
15.00 Telediari fi de setmana.
15.30 El temps.
15.40 Seabert.
16.05 La Comèdia:
"El conflicto de los Marx".
17.40 Superman.

18.05 Time line:
"La caída de Bizancio: 29 de
mayo de 1453".

18.30 Alf.

19.00 Torn d'ofici:
"La mudanza".
20.00 Waku-Waku.
20.30 Telediari fi de setmana.
21.05 A portada.
21.35 El temps és or.
22.35 Diumenge cinema:
"La gran evasión".

01.30 Avanç informatiu.
01.35 Llarg-metratge:
"Brutos, sucios y malos".

DILLUNS - 21

10.00 El dret d'estimar - Cap 56.
11.30 Santa Barbara - Ep 77.
13.05 L'ocell boig.
13.30 3 x 4.
15.00 Telediari - 1.
15.35 Spenser, detectiu privat:
"Fin del camino".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

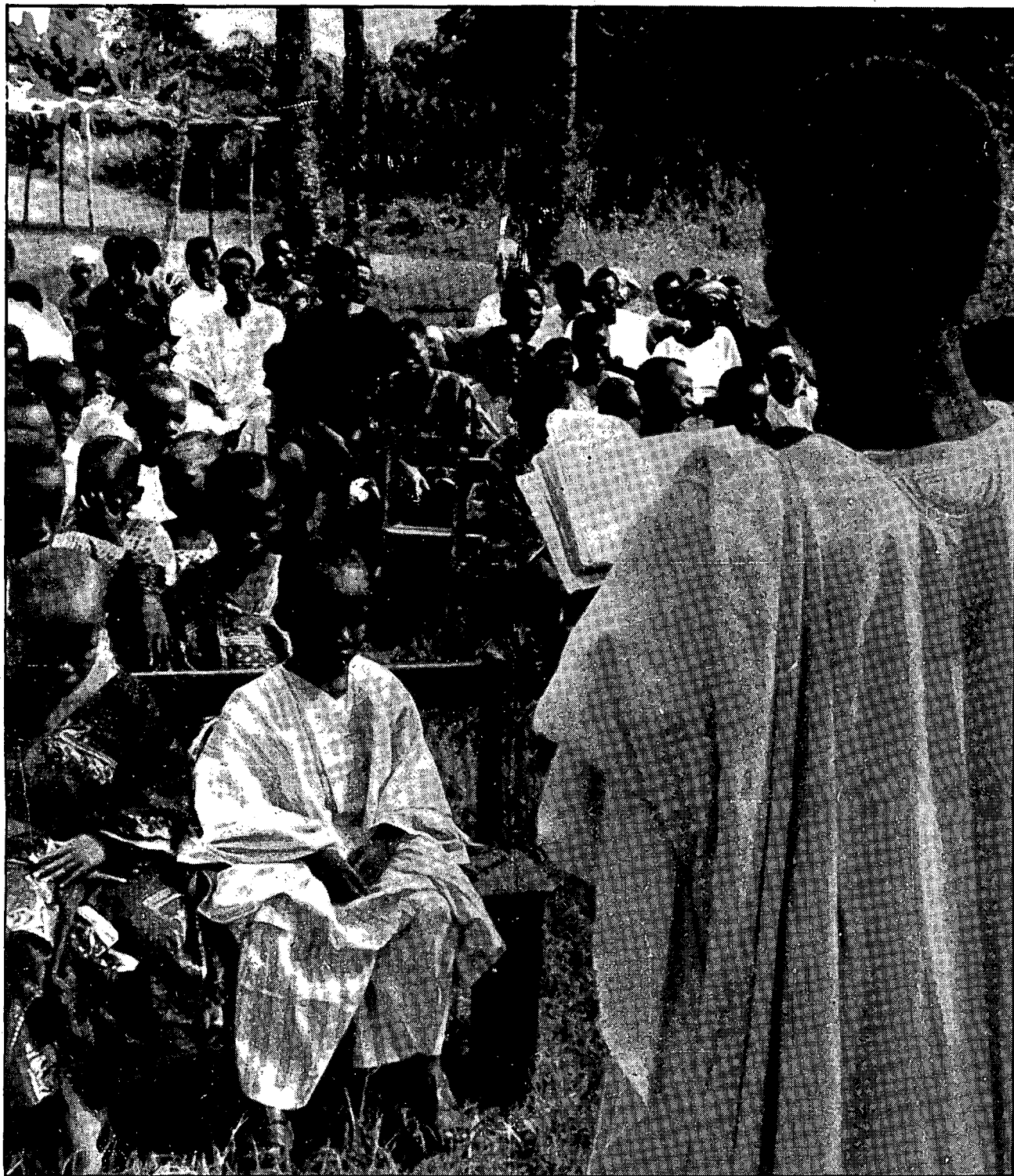
16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
00.25 Telesport.
00.40 La Nit.
02.00 Estrenes TV:
"Un asesinato para Shillman".

16.25 La tarda.
18.00 Els mons de Yupi.
18.30 Els nens del molí de la vall.
19.00 Dóna-li la volta.
19.30 De pel·lícula.
20.30 Telediari - 2.
21.00 El temps.
21.15 Tribunal popular.
22.40 El local de Frank.
23.05 Documents TV.
00.05 Telediari-3.
0

"Els Seminaristes de Missions també són Seminaristes nostres"

OBRA DEL CLERGAT NADIU

Al **TERCER MÓN**, prop de 75.000 seminaristes joves es preparen, en els Seminaris, per servir els seus pobles, ajudats per les **OBRES MISSIONALS PONTIFÍCIES**. També s'ajuda els noviciats femenins i masculins de Missions.

Seran com a Sacerdots, ministres de la reconciliació, impulsors del desenvolupament, companys dels més pobres.

Està comprovat que l'ajuda als Seminaris és la millor inversió en favor del **TERCER MÓN**:

—Una **BECA** de 300.000 ptes. facilita sis anys d'estudi.

—Per 150.000 ptes. es pot fundar una **MITJA BECA**.

—Un curs sencer per 50.000 ptes.

PER A INFORMACIÓ I DONATIUS: Dirigiu-vos a les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya:

08002 Barcelona
C/ Bisbe Irurita, 5

25280 Solsona
Bisbat

17004 Girona
C/ Albareda, 15

43003 Tarragona
Major, 16

25002 Lleida
Plça de Sant Josep, 2º 1º

43500 Tortosa
Bisbat

25700 SEU D'URGELL
Bisbat

08500 Vic
Seminari diocesà